

Henki & elämä

Jyväskylän seurakunnan lehti 15.1.2015 • numero 1

Puukko ja pari suhdetta

Kaiman
kohtaaminen
sykähdyttää aina

► sivu 3

Olipa taas
naurettava
saarna

► sivut 6–7

Tällainen
on uusi
valtuusto

► sivut 8–9

Pääkirjoitus

Kohtuudella

Joidenkin mielestä on kiinnostavaa katsoa televisiosta, kun jotkut toiset ovat juomatta viinaa. Tai näin ainakin voisi päätellä, kun juomataukoa pitävistä ihmisistä on tehty televisio-ohjelma. Joidenkin mielestä taas on kiinnostavaa katsoa televisiosta, kun jotkut toiset juovat ja sitten humalapaissään hölmöilevät. Näitä BB-taloja on esitetty useampaankin otteeseen.

Alkoholien kohtuukäytöstä en muista tehdyin ohjelmaa. Tämä on tietysti helppo ymmärtää, koska tokkopa se suurta yleisöä kiinnostaisikaan. Kohtuullisuus on keskitien kulkemista, keskinkertaisuutta. Se on sitä, että suuret tunteet eivät läiky; ei itkettä, naurata, turhauta eikä raivostuta. Se ei kiinnosta eikä se myy.

Tässä ajassa pitää herättää suuria tunteita. Sillakin uhalta, että liikutaan riskirajoilla. Koetellaan hyvän maun, tyylikkyyden ja sopivaisuuden rajoja. Ranskalaisen Charlie Hebbon -lehden pilakuvat testasivat rajoja – tunnetuin seurauksin. Vaikka mikään selitys ei tee hyväksyttäväksi lehden toimitukseen kohdistunutta teurastusta, on pakko myöntää, että toimituksessa leikittiin tulella.

Kotoisessa Suomessa näyttelijä Aku Hirviniemi koetteli viikonloppuna sopivaisuuden rajoja komediassa. Suomen lipun polkeminen uudessa viihdeohjelmassa herätti joissakin katsojissa kysymyksen, oliko ihan pakko. Oliko esityksestä jäänyt puuttumaan jotain oleellista, jos lippu olisi jätetty häpäisemättä?

Tässä ajassa pilkataan ennen tullen mitä tahansa. Mikään ei ole pyhää eikä mikään riitä. Mediajulkisuuden perusteella kohtuudesta ei ole mihinkään. Kohtuuden rajoissa ei harrasteta irvailua, kuntoilua, kulutamista eikä edes sitä viinanjuontia. Vain ääripää kiinnostavat. Mennään ääri rajoille, testataan, mihin rahkeet riittävät. Venytetään vielä vähän, josko jossain alkaisi tuntua.

Kuin huomaamatta oma tietokyky kasvaa matkan varrella. On pakko lästää vauhtia, määrää, nopeutta tai karskiutta, koska muuten ei tunnu milään. Vauhdin huumassa jää huomaamatta, että kanssakulkijat eivät sopeudu samaan tahtiin. Kaveria ei enää nauratakaan.

Marjo Rönknkvist
päätoimittaja

Henki & elämä

Kannen kuva: Pekka Puukko aloittaa Radio Jyväskylässä pari-suhdeasioita käsittelevän ohjelman.

Kuva: Petri Kananen

Jyväskylän kirkoissa lähes 40 000 kävijää joulun aikaan

SIRPA KOIVISTO teksti
MARJA LEENA LUUKKONEN kuva

Jyväskylän seurakunnan adventin ja joulunajan kirkkotilaisuudet olivat erittäin suosittuja. Osallistujia oli yhteensä lähes 40 000. Eniten väkeä kävi musiikkitilaisuuksissa, noin 21 000, joista lähes puolet Taulumäen kirkossa.

Jumalanpalveluksiin osallistui noin 11 000 ja lasten ja nuorten tilaisuuksissa, muun muassa päiväkotien ja koulujen jouluhartauksissa, noin 8 000.

Luvuissa eivät ole mukana muissa kuin seurakunnan omilla tiloilla järjestetyt lauluhetket ja hartauksilaisuudet, eikä erilaisten kerhojen ja muiden ryhmien omia joulujuhlia ja perhejuhlia.

Tällaista osallistujamäärää voi pitää erittäin iloisena ja rohkaisevana merkinä. Seurakunnan toiminnalla ja sanomalla on yhä kirkkopohjaa hyvin laajan joukon elämässä, kirkkoherra **Arto Viitala** iloitsee.

Joulunaika on ollut monin tavoin esillä myös seurakunnan viestinnän välityksellä. Seurakunnan työntekijät olivat lisäksi kutsuttuina lukuisiin työpaikkojen tai muiden toimintakeskusten ja ryhmien joulutilaisuuksiin, Viitala jatkaa.

Jyväskylän seurakunnan jäsenmäärä väheni alustavien tilastojen mukaan noin tuhannella hengellä vuonna 2014. Runsas kirkkoon liittyminen ja muuttovoitto eivät saaneet jäsenmäärää pysymään edellisvuoden tasolla. Kirkosta erosi viime vuonna 2112 ja kirkkoon liittyi 361. Lopulliset tilastot selviävät tammikuun lopulla.

Tapetilla

Riittävä uni karkottaa negatiiviset ajatukset

KAARINA HEISKANEN teksti
PIXABAY kuva

Tammikuun alku täytti kuntosalit ja hiihtoladut. Vaa'at narisevat, kun painoa tarkkaillaan, mittanauhat venyvät, kun vyötärön ympäristä mitataan, ja media sylkee solkenaan elämäntaparemontti-ohjeita. Televisiosta saamme katsoa viikoittain peräti kahden oh-

jelman voimin alkoholista luopuvien sinnettelyä.

Tammikuun puolivälissä monen hyvät uudenvuoden lupaukset raikoilevat. Lankutus – kuka jaksaa? Kyykkyhaaste – ehkä säästän reisi-lihaksiäni tänä päivänä. Vähäsoke-rinen tammikuu – jatkuu huomenna. Lue kirja viikossa – okei, luen ensi viikolla kaksi.

Itseään ei kannata silti moitiskel-

la siitä, että hyvät lupaukset sortuvat ja päätökset lipeävät. Se ei välttämättä johdu olemattomasta tahdonvoimasta vaan unen puutteesta. Kannattaakin siis luvata itselleen, että nukkuu alkavana vuonna enemmän, ehkä jopa tarpeeksi. Sen uudenvuoden lupauksen myötä moni muikin elämäntaparemontti onnistuu paremmin. Unen puutteesta kärsivä ja väsynyt ei pysty tekemään järkeviä päätöksiä tai päätöksiä lainkaan. Unen puute lisää taipumusta negatiiviseen ajatteluun. Tämä havainto on tehty Birminghamin yliopistossa. Liian vähäinen uni ja varsinkin myöhäinen nukkumaanmeno saivat testiryhmässä aikaan toistuvaa negatiivista ajattelua ja ylenpalttista huolehtimista.

Unen lisääminen ja varhainen nukkumaanmeno ovat helppoja ja tehokkaita tapoja lisätä hyvinvointia, myönteistä näkökulmaa elämään – sekä tahdonvoimaa siinä kuuluisassa elämäntaparemontissa pyysymiseen. On lisäksi hyvä muistaa, että ihmiseltä menee uuden tavan oppimiseen noin 66 päivää. Kyllä se siitä.

Taulumäen kirkossa järjestettiin runsaasti konsertteja joulunaikaan. Erilaisissa musiikkitilaisuuksissa kävi Taulumäellä noin 12 000 osallistujaa.

Eroaminen painottui aikaisempaa selkeämmin loppuvuoteen. Joulukuussa kirkosta erosi noin tuhat jäsentä. Suurin eroavien ryhmä on aiempaan tapaan nuoret aikuiset.

Eroluvuilla on selvästi kytkentä eduskunnan avioliittopäätöksestä syntyneeseen debattiin, johon myös kirkko liitettiin mukaan, Viitala toteaa.

Eroluvut haastavat kiinnittämään entistä enemmän huomiota seurakunnan vahvuuksiin kuten diakoniaan, vapaaehtoistyöhön sekä lasten ja nuorten parissa tehtävään työhön.

Kirkolla on valtavasti annettavaa ihmisille. On jaksettava uskoa, että kirkon sanomalla ja arvopohjalla on vetovoimaa, Viitala huomauttaa.

Ajassa

Minna Saarelma-Paukkala toteaa, että etunimissä heijastuu suomalainen kulttuuri. Niissä näkyvät niin muinaissuomalainen kulttuuri ja kristinuskon vahva vaikutus kuin Ruotsin ja Venäjän valtakaudet, suomalaisuusaatteen aika ja itsenäisen Suomen kulttuurivirtaukset. Nimet kertovat, keitä me suomalaiset olemme.

Suomalainen tykkää uusien nimien keksimisestä

Nimipäiväkalenteri päivittyi taas uusilla tytön- ja pojannimillä. Almanakkatoimiston johtaja Minna Saarelma-Paukkala sanoo, että Suomessa on poikkeuksellisen vahva nimipäivän viettoerinne.

KAARINA HEISKANEN teksti
TIMO PAUKKALA kuva

Kuka olet ja mitä teet?

Olen **Minna Saarelma-Paukkala**, Helsingin yliopiston almanakkatoimiston johtaja ja nimistöntutkimuksen dosentti.

Kertooko nimi kantajastaan?

Nimestä voi usein päätellä sukupuolen, kansalaisuuden, uskonnon ja ehkä iänkin. Monet nimet kertovat myös nimenantajien elämäntyylisiä ja makumieltymyksiä.

Mistä olet saanut oman nimesi?

Isoisiskoni on Hanna, joten seuraavalle tytlle sopi Minna. Olen tyytyväinen nimeeni, vaikka Minna on aika yleinen, varsinkin 1960-luvun lopulla syntyneillä. Itse synnyin vuonna 1960, jolloin nimi oli harvinainen.

Millaisia ovat Minnat?

Hauska kysymys. Reippaita, mukavia ja tyttömäisiä? Vaikea sanoa.

Mikä on nimen tausta?

Minna on Wilhelmina-nimen lyhentymä. Wilhelminan taustalla on muinaisgermaaminen miehen nimi Wilhelm, jonka osat merkitsevät tahtoa ja kypäää.

Onko sinulla lempinimeä?

Lapsena olin Minni tai Minttu. Minttu oli partionimeni. Koulussa minua kutsuttiin Miirelmäksi.

Sykähtääkö sydämesi, kun tapaat kaiman?

Sama nimi yhdistää ollain oudolla tavalla. Kaikilla Minnoilla on sama ”minnuus”. Ehkä se liittyy siihen, että jokainen mieltää oman nimensä vahvasti oman persoonansa osaksi.

Olet tehnyt väitöskirjasi namibialaisista nimistä. Miksi?

Kiinnostuin aiheesta, kun olin toisella Suomen Lähetysseurassa ja tapasin namibialaisia, joilla oli suomalaisen etunimi. Namibian ambokulttuuriin kuuluu kaimaperinne, jonka mukaan lapset nimitetään läheisen tai arvostetun ihmisen mukaan – kuten suomalaisten lähetystyöntekijöiden. Suosittuja nimiä ovat Selma, Hilma ja Martta sekä Martti, Heikki ja Risto.

Millaisia ovat 2000-luvun alun nimirendit?

Uusvanhat nimet eli nimet, jotka olivat suosiossa noin sata vuotta sitten, kuten Helmi, Siiri, Onni ja Väinö. Toinen vahva trendi on erikoiset etunimet, usein luontoaiheiset, kuten Naava tai Myrsky. Uusia

nimiä keksitään myös vanhojen nimien mukaan. Anjan, Tanjan ja Senjan pohjalta on luotu Henja, Inja, Manja ja Venja.

Mikä vaikuttaa nimenantoon?

Yleensä vanhemmat haluavat löytää lapselle nimen, joka sopii hyvin kulttuuriin mutta ei ole liian kulu-nut. Vaihtoehtoja etsitään isovanhempien tai näiden vanhempien sukupolvelta, koska oman tai omien vanhempien sukupolven nimet tuntuvat liian yleisiltä. Paljon omaksutaan nimiä myös mediasta ja populaarikulttuurista.

Mitä vinkkejä antaisit vanhemmille, jotka miettivät nimeä lapselle?

Kannattaa huolehtia siitä, ettei nimestä tule rasite. Ei ole mukavaa, jos joutuu selittämään, kuinka nimi kirjoitetaan: Niko vai Nico?, Miia vai Mia? Harvinainen nimi voi myös herättää turhaa huomiota. Tärkeintä on, että vanhemmat ajattelevat lapsensa parasta nimeä valitessaan.

Mistä suomalaisnimet tulevat?

Meillä on niin muinaissuomalaisia ja myöhemmin luotuja suomenkielisiä nimiä kuin raamatullisia ja muita kristillisperäisiä nimiä. Lisäksi olemme omaksuneet nimiä

Saksasta, Ruotsista ja muualta Euroopasta. Tyypillistä on luovuus: uusia nimiä luodaan ja etunimien määrä kasvaa.

Näkykö maahanmuutto nimissä?

Näky. Esimerkiksi suosituimmilla musliminimillä, kuten Ahmed, Omar ja Muhammed, on paljon kantajia. Vielä ne eivät ole niin suosittuja, että olisivat ehdolla nimipäiväalmanakkaan. Maamme muslimien kanssa kannattaa neuvotella siitä, haluavatko he musliminimille nimipäiviä. Nimipäivät eivät kuulu islamilaiseen kulttuuriin.

Miten muistat kaverin nimipäivää?

Onnittelten Facebookissa, tekstiviestillä tai sähköpostilla. Joskus olen päässyt nimipäiväkutsuille. Silloin on syytä viedä pieni lahja päiväsankarille.

Onko nimipäivien viettäminen tavallista kaikkialla maailmassa?

Nimipäiviä vietetään meidän tavallamme Suomessa ja Ruotsissa. Muissakin Pohjoismaissa on nimipäiväkalenterit, mutta ei vahvaa nimipäivien viettoa. Monissa katolisissa ja ortodoksisissa maissa vietetään kirkollisten pyhimysten muistopäiviä – ja silloin on tapana juhliä myös samanimisiä ihmisiä.

Kirkon perhetyö myötätuulessa Venäjällä

Suomen Lähetysseura ja sen kump-panikirkot Venäjällä ovat viime aikoina satsanneet perhetyöhön.

– Rakkaus, ihmisten kohtaaminen, vierellä eläminen ja auttaminen ovat olleet asioita, joilla on konkreettisesti kerrottu ihmisille: Jumala rakastaa sinua, hän on kiinnostunut elämästäsi, kertoo Lähetysseuran Venäjän-työntekijä **Elina Heikkilä**.

Hän kouluttaa työntekijöitä kirkon perhetyöhön.

– Nyt on erittäin ajankohtainen aika perheneuvonnalle Venäjällä. Sen kautta voimme tavoittaa ihmisiä, koulutukseen osallistunut **Oлга Lebedev** toteaa.

Kirkon päiväkerhot toimineet 70 vuotta

Ensimmäinen päiväkerhoryhmä aloitti toimintansa Turussa vuonna 1945. Seurakunnan päiväkerhoissa käy yli kolmannes suomalaisista 3–6-vuotiaista. Monet vanhemmat kertovat tuovansa lapsensa päiväkerhoon, että tämä saa siellä hyvän pohjan elämälleen. Lisäksi vanhemmat pitävät tärkeänä lapsen sosiaalisten taitojen kehittymistä ryhmätoiminnassa.

Jyväskylän seurakunta järjestää tällä toimintakaudella 76 päiväkerhoa, joihin osallistuu yhteensä 773 lasta.

Raittiusteko Mäkisalo-Ropposelle ja Revolle

Kansanedustaja **Merja Mäkisalo-Ropponen** ja Tampereen hiippakunnan piispa **Matti Repo** saivat Raittiuden Ystävien Vuoden raittiusteko 2014-tunnustuksen päih-teiden käyttöön liittyvistä kannanotoistaan *seurakuntalainen.fi*-uutissivustolla.

Mäkisalo-Ropponen (sd.) pal-kittiin *Ei alkoholia Puuhamaahan*-kirjoituksesta *Karjalainen*-leh-dessä. Repo sai tunnustuksen kan-nanotostaan *seurakuntalainen.fi*-uutissivustolla.

Opetustoimi arvostaa kirkon kasvatustyötä

Kirkon kasvatuksen päivät kokosivat alkuvuodesta Jyväskylään noin 800 Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kasvatuksen ammattilaista. Tiistaina puhuttiin uskonnonope-teen opetussuunnittelusta, jotka koskevat päiväkotia, peruskoulua ja lukiota. Uskonnon asema on saanut julkisuutta; *Suuvirsi* ja joulu-juhlat ovat kestopuheenaiheita. Todellisuus on moniulotteisempi.

– Opetustoimi arvostaa kirkon oppilaitoksissa tekemää kasvatustyötä. Seurakunta on koulujen tärkeimpiä yhteistyökumppaneita, ja sen työ on laadukasta ja työntekijät ammattilaisia, kertoo **Sirpa Syrjä** Kirkkohallituksesta.

Helpottaa kuulla, jos toisillakin on hankalaa

Perheneuvoja Pekka Puukko ja toimittaja Pertti Perämäki aloittavat Radio Jyväskylässä parisuhdeohjelman, jossa haetaan apua parisuhteiden kiemuroihin.

PETRI KANANEN
teksti ja kuva

Ihminen ikävä toisen luo, tiivistää **Mikko Alatalo** tunnetussa laulusaan. Perheneuvoja **Pekka Puukko** on huomannut saman ikävöinnin työssään Jyväskylän seurakunnan perheasiain neuvottelukokouksessa.

– Ihmisillä on syvä kaipaus parisuhteeseen, Puukko sanoo.

Tätä kaipautta ja moninaisia parisuhdeasioita aletaan käsitellä nyt myös Radio Jyväskylässä perjantaiamusiin, kun Puukko ja toimittaja Pertti Perämäki istuvat studiossa saman pöydän ääreen. He tekevät yhdessä ohjelmaa *Puukko ja pari suhdetta*.

– Radio-ohjelma on mielenkiintoinen haaste. Minulta kysyttiin kiinnostaisiko parisuhdeasioita käsittelevän viikoittaisen radio-ohjelman tekeminen ja innostuin asiasta heti. Parisuhteen ja perheen asiat ovat tärkeitä ihmisille, Vuoden papiksi vuonna 2013 valittu Puukko toteaa.

Perämäki pitää Puukkoa hyvänä kumppanina suorissa radio-ohjelmissä.

– Pekalla on aiheesta pitkä kokemus ja loistava radioääni. Pidän myös hänen tavastaan jäsentää

vastaukset ja puhua kansantajuisesti, Perämäki sanoo.

– Pertin kanssa ollaan tunnettu jo varmaan 20 vuotta ja tehty lyhyitä ohjelmia eri aiheista. Tämä nyt alkava ohjelma on isoin yhteistyöhanke tähänastisista.

”Pekalla on aiheesta pitkä kokemus

Puukko kehuu myös Perämäen vahvaa ja rautaista ammattitaitoa.

– Hänen kanssaan on tosi helppo olla studiossa. Pertistä heijastuu myös vilpittömä kiinnostus ihmisten asioihin. Hyvä työpari.

Radio Jyväskylän kuulijat ovat toivoneet kuulevansa vuosien varrella parisuhdeasioista. Radio Jyväskylän kanavalla onkin käsitelty parisuhdeksymyksiä, esimerkiksi perheväkivaltaa. Perämäen mielestä uusi ohjelma istuu hyvin kanavan kohderyhmään, joka on 45 vuodesta eteenpäin.

– Monella kuulijoistamme on takana pitkästi parisuhdetta, joillakin useampia, Perämäki tuumaa.

Ohjelma etenee keskustellen, ei luennoiden tai saarnaten. Puukko pystyy puhumaan perheneuvojan 17 vuoden kokemuksella.

– Monenlaista ratkaisuja olen nähty vuosien varrella. Radiossa voin sanoa, että tällaista on kokeiltu, tämä on auttanut.

Ohjelmiin on sovittu jo kevään ajaksi teemoja. Avausjaksossa käsitellään kestävästä parisuhdesta. Perässä seuraavat esimerkiksi riitelemisen, kotityöt, ero, uskottomuus ja mustasukkaisuus.

Puukon mielestä teemat löytyvät varsin vaivattomasti.

Puukko on huomannut, että monet jäävät parisuhdeasioissa yksin ajatustensa kanssa. Hän kehottaakin etsimään tilanteen ratkaisua sen sijaan, että mietittäisiin, missä epäonnistuttiin.

– Perheneuvontatyössä näen, miten pariskuntia usein helpottaa kuulla siitä että muillakin on välillä hankalaa, ja että asioihin voi vaikuttaa. Olen tyytyväinen, jos ohjelma herättää miettimään omaa elämää ja parisuhdetta ja ehkä tekemään arjessa jonkun asian toisin.

Vaikka ihmiset kaipaavatkin parisuhdetta, niin nykyään se ei ole useinkaan taloudellinen pakko

Perheneuvoja Pekka Puukko oikoo parisuhteen solmuja nyt myös radiossa. Hänen vierelleen studioon istahtaa Radio Jyväskylän toimittaja Pertti Perämäki.

toisin kuin maataloudesta eläneillä isovanhemmillamme.

– Nykyään pärjää yksinkin.

Puukko ottaa vastaan vuodessa noin 260 apua tarvitsevaa asiakasta. Perheasiainkeskuksen neuvottelukeskukseen koko asiakasmäärä oli viime vuonna 1093.

Puukko ja pari suhdetta Radio Jyväskylässä 16.1. alkaen perjantaisin kello 8.00 taajuudella 106,4 Mhz. Studiossa parisuhdeasioista keskustelevat perheneuvoja Pekka Puukko ja toimittaja Pertti Perämäki.

Hengissä

Kristittyjen ykseyden ekumeeninen rukousviikko Joh. 4:1-42

Jeesus tuli Sykar-nimiseen Samarian kaupunkiin. Jeesus istahti kaivolle. Samarialainen nainen tuli noutamaan vettä, ja Jeesus pyysi: ”Anna minun juoda astiastasi.” Nainen sanoi: ”Sinähän olet juutalainen, kuinka sinä pyydät juotavaa samarialaiselta naiselta?” Juutalaiset eivät ole tekemisissä samarialaisten kanssa. Jeesus vastasi: ”Jos tietäisit, minkä lahjan Jumala on antanut, ja ymmärtäisit, kuka sinulta pyytää juotavaa, pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.” Nainen sanoi: ”Herra, eihän sinulla edes ole astiaa, ja kaivo on syvä. Mistä sinä lähdet vettä ottaisit? Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Jaakob, jolta olemme saaneet tämän kaivon?” Jeesus vastasi hänelle: ”Joka juo tätä vettä, sen tulee uudelleen jano, mutta joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä.” Nainen sanoi: ”Herra, anna minulle sitä vettä. Silloin minun ei enää tule jano eikä minun tarvitse käydä täällä veden haussa.”

Kaivonpuhdistusviikot

Rukousviikon teema on Anna minun juoda astiastasi. Mitä kerto- mus Jeesuksen ja naisen kohtaamisesta merkitsee sinulle?

Minua koskettavat ilmenevät rakkaus, totuus ja vapaus – Jumalan toimintavat. Rakkaus: Jeesus kohtelee naista kunnioittavasti, vaikka hän on samarialainen, joiden kanssa juutalaiset eivät halunneet olla tekemisissä. Totuus: Jeesus puhuu naiselle totta hänen elämästään. Vapaus: Jeesus ei manipuloi vaan kunnioittaa naisen valinnanvapautta ja ajattelukykyä.

Rukousviikon materiaalin ovat valmistaneeet brasilialaiset kristityt. Miten se näkyy?

Brasilia on uskonnonlinen maa, mutta viime vuosina suvaitsemattomuus on kasvanut. Se ilmenee väkivaltana vähemmistöjä, mustia, nuoria, homoseksuaaleja, afro-brasilialaisen uskonnon harjoittajia, naisia ja alkuperäiskansoja kohtaan. Huolestuttavaa on myös kristillispohjainen uskonnonlinen suvaitsemattomuus, joka perustuu uskonnonlinen kilpailun loogiille. Pitäisi muistaa, että erilainen ei ole uhka, vaan hänellä on jotain arvokasta annettavaa.

Omaasta astiasta on myös ammennettavaa hänelle.

Miten Adventtikirkon oppi poikkeaa luterilaisuudesta? Adventtikirkko syntyi 1800-luvun herätyksissä ja toimii yli 200 maassa. Suomeen se tuli Ruotsista yli 120 vuotta sitten. Se on protestanttinen kirkko, jolle uskonpuhdistuksen perintö on tärkeä.

Arvostamme Lutherin löytöjä pelastuksesta yksin armosta ja Raamatusta uskon perustana. Jumalan rakkaus on kaikkien muiden ”oppien” perusta. Erityispiirteitämme ovat lepopäivän vietto sapattina (lauantaina) luomisen muistona ja Jeesuksen antamana lahjana. Jeesuksen takaisintulon odotus antaa mielekkyyttä elää maailmassa, jossa on kärsimystä ja epäoikeudenmukaisuutta.

Kaste on niin sanottu uskovien kaste. Ihminen kastetaan, kun hän kokee Jumalan kutsua ja valitsee ottaa sen vastaan. Suosimme terveellisiä elämäntapoja – päihtetömyyttä, lepoa, yhteisöllisyyttä ja kasvipsainnotteista ruokavaliota. Jumala on rakkaus, ja hän on kiinnostunut koko ihmisen hyvinvoinnista.

Miten ”mahdutte” luterilaiseen Suomeen?

Yhtenäiskulttuurin aikana se on joskus ollut hankalaa, mutta yleisesti ottaen hyvin. Adventtikirkon ja luterilaisen kirkon välit perustuvat toinen toisensa arvostamiseen.

Mitä ekumeeninen rukousviikko sinulle merkitsee?

Hyvää syytä vieraila seurakunnissa. Näin erilaiset kristityt saavat kasvat, ja yhteyden tuntea.

Jos kristinuskon sanoma on kaivo, niin miten voimme pitää kaivon rakkaana?

Jumalan toimintavat rakkaus, totuus ja vapaus ovat käyttökelpoiset arviointikriteerit erilaisten liikehdintöjen, virtaus- ja opetusten keskellä. Toiteutuo rakkaus, joka on antamista, epäitsekkyyttä ja toisiin suuntautumista? Onko kuva Jumalasta rakastava vai pelottava? Jos se on pelottava, niin on todennäköisempää, ettei se ole totta. Toteutuo vapaus vai yritetäänkö manipuloida ja pakottaa? Rakkautehan ei voi pakottaa, vaan se kulkee käsikädessä vapauden kanssa.

Kristittyjen ykseyden ekumeeninen rukousviikko Lauantaina 24.1. Adventtikirkossa puhuu pastori Ansku Jaakkola.

Kun valinnanvapautta rikotaan, rakkaus vahingoittuu. Nämä periaatteet ovat hyödyllisiä myös, kun arvioi omia ajatuksiaan, uskomuksiaan ja tekojaan.

Mitä haluaisit rukousviikolla adventtikirkossa vierailevien ammentavan kirkostasi? Jeesuksen kohtaamisen vapaa- muotoisessa, rauhallisessa ilmapiirissä ja käytännönläheisen raamatuntutkimisen, Jumalanpalvelusten yhteydessä on raamatuntutunti, jossa käsitellään Raamatun kirjoja. Nyt on menossa *Sananlaskut*. Keskinäisen kunnioituksen ilmapiirissä pohditaan tekstien merkitystä ja soveltamista elämään.

Javanainen perhe kotonaan Jyskässä. Takana perheen äiti Riittaliisa ja isä Arto. Edessä Edla ja Lida, jonka sylissä on poikavauva ”Nestori”. Ristiäiset pidetään Jyskän seurakuntakodilla.

Nestori saa kohta oikean nimen

Javanaisen perheen nuorimmaisen ristiäiset pidetään Jyskän seurakuntakodilla. Nimen keksiminen pojalle oli vaikeaa, mutta se löytyi miettimällä ja suvun nimiä tutkimalla.

PETRI KANANEN
teksti ja kuva

Kuten tapana on, nimeä ei kerrota ennen ristiäisiä. Näin toimitaan myös **Riittaliisa** ja **Arto Javanaisen** perheessä, jossa kuukauden ikaista poikaa kutsutaan yhä ”Nestoriksi”.

– Se oli Nestori jo masuvauvana. Tiedättökös sen toisen nimen? Riittaliisa kysyy lapsiltaan **Edlata** ja **Lidalta**.

– Joo!
– Saakos sitäköön paljastaa?
– Ei.

Onko nimi tärkeä salata kasteseen saakka?

– Kyllä, se on sellainen perinne, Arto vakuuttaa.

Tyttyöjen nimen keksiminen oli helppoa, mutta pojan nimi vaati ankaraa miettimistä. Perhe tutkaili, että löytäisikö nimi mahdollisesti sukulaisten piiristä.

– Uusiakin nimiä pitää vähän katsastaa, että josko joku niistä sointuisi hyvin. Kyllä siinä jonkin aikaa meni.

Nestori kastetaan Jyskän seurakuntakodilla. Perhe on tyytyväinen paikan valintaan, koska kotikaste olisi tuonut mukanaan siivoamis-

ta ja paikkojen laittamista.

– Astiat on valmiina, ja ei ole niin paljon järjestämistä. Joka taupauksessa järjestelyjä on, Riittaliisa perustelee.

Perheellä on kokemusta muunkinlaisista ristiäisistä. Tuttu pappi kastoi lidan Riittaliisan synnyinkodissa Hankasalmella. Samainen pappi tuli kastamaan Edlan Javanaisen kotiin Jyväskylään.

– Lähisukulaiset ovat olleet käymässä. Ihan mukavia tapahtumia ovat olleet.

Tuttu pappi on ehtinyt eläköityä, ja hän ei ole enää käytettävissä. Tä-

män vuoksi tulokkaan kastaa Jyväskylän seurakunnan pappi.

Kastepäivä on 24. tammikuuta. Ristiäisten sopimisella olikin pie-

noinen hoppu, koska perhe on poistumassa maasta.

– Nyt oli toiveena, että saatiin mahdollisimman nopeasti kaste järjestymään.

Onko selviö, että lapset kaste-

taan?
– En tiedä, mistä se on jäänyt. Tuntuu, että se on itsestäänselvyys, Arto sanoo.

Kuka pelkää ulosottomiestä?

Avaamaton kirjekuori sujahtaa sängyn alle lukemattomien muiden samanlaisten joukkoon. Puhelinlaskut, verkko-ostokset, vuokratästä, pikavipit... Näistä laskuista voi nuorelle äkkiä kertyä velka, jota hän ei pysty hallitsemaan. Maksuhäiriömerkintöjä on jo 40 000 alle 25-vuotiaalla.

Suurin osa nuorista pärjää hyvin itsenäisen elämän kynnyksellä, mutta kaikilla ei ole onnistumiseen tarvittavia taitoja. Ensimmäiseen omaan kotiin muuttaessaan nuori on useiden sopimusten ja isoilta tuntuvien taloudellisten päätösten edessä. Mietimmeko, millaiset valmiudet nuorilla on kohdata meille aikuisille tuttuja vuokralaisen velvollisuuksia ja oikeuksia, puhumattakaan Kelassa ja verotoimistossa asioinnista?

Perhe ja lähipiiri määrittelevät pitkälti, millaiset lähtökohdat nuori saa itsenäistymiseen. Kaikki eivät saa kotia riittävää tukea itsenäisen elämän alkuun ja oman talouden hallintaan, ja usein pahoista rahahuolista ei puhuta, edes läheisille. Jos raha voi olla kotona tabu, on se sitä myös peruskoulussa, jossa matemaattisia aineita painotetaan, mutta henkilökohtaisen talouden opetus loistaa poissaolollaan. Kansainvälisestikin menestynyt perusopetuskeskme ei juurikaan valmista elämään. Myös työpaikalla vallitsee vaikeamisen kulttuuri, kun on kyse palkoista, saatikka haasteista selvitä jokapäiväisestä elämästä. Ei ole ihme, että ylivelkaantunut häpeää raha-ahdinkoaan, johon sisältyy tarpeeton stigma.

Nuorilla raha-ongelmat liittyvät osaamattomuuteen, huolettomuuteen ja haastaviin elämäntilanteisiin. Nuorten painiskellessa pienten tulojen ja heikon talousosaamisen kanssa, yhteiskuntamme muuttuu yhä kulutuskeskeisemmäksi. Median ruokkimat kulutustottumukset sopivat huonosti yhteen matalapalkkaisten pätkätoiden ja opintotukien kanssa.

Kodin ja koulun lisäksi ammattimaiset tukiverkostot ovat tärkeässä roolissa, jotta nuoret saisivat tarvittavat elämäntaitotaidot ja tasavertaisemmat lähtökohdat itsenäistymiseen. Tuen tarve tulisi huomata ennen tilanteen kriisiytymistä, mikä säästäisi yksilön lisäksi yhteiskunnan varoja. Rahasta ja sen käytöstä pitäisi puhua enemmän, jolloin avun hakeminen talousongelmiin helpottuisi eikä jäätäisi yksin pelkäämään ulosottomiestä.

Saara Autio
Projektikoordinaattori
Mun talous -hanke

Kiitos, minulla on työpaikka

Olen kiitollinen siitä, että minulla on työpaikka. Välillä sitä nurisee työn aiheuttamasta stressistä ja kiiret-

tä. Työpaikka on silti asia, josta haluan kiittää.

nainen 45 v.

TURHA SAARNATA – TYLSÄSTI!

Saarnojen maine on huono, mutta saarnata voi myös kuulijaa innostavasti, rohkaisevat saarnataidon opettajat.

JANNE KÖNÖNEN teksti
SAMI SAARENPÄÄ kuvat

Modernissa kielessä saarnaamisella tarkoitetaan yleensä pitkäpiimaista besservisser-puheenvuoroa, jota kukaan tervejärkinen ei jaksaa kuunnella.

Saarna, siis se alkuperäinen kirkossa tapahtuva, ei kuitenkaan ole tarkoitettu kuulijoiden piinaamiseksi. Kirkon saarnakäytäntöjä tutkinut **Jyrki Knuutila** jopa kyseenalaistaa, mitä ”tylsä” saarnan yhteydessä tarkoittaa.

– Sama saarna voi olla toiselle kuulijalle ”tylsä” ja toiselle ”elävä”, riippuen siitä, onko saarnaajan ja kuulijan kokemusmaailma maailmankuvineen samanlainen vai erilainen. Ei ole mitään yksiselitteistä syytä sille, miksi saarna pidetään ”tylsänä”, Knuutila kiistää.

Tutkija arvioi, että saarnojen kehno maine voi kummuta siitä, miten saarnaajien persoonan ylipäänsä kokee.

– Saarnaaja voi olla ilmaisusaan epäselvä tai hänellä on ärystäväksi koettavia manereita.

– Toisaalta syy voi olla myös saarnan sisällössä. Siinä on joko

sellaisia ajatuksia, jotka eivät tavoita kuulijaa tai ei ole sellaista sisältöä, jota seurakuntalainen odottaa kuulevansa.

Nykyihminen äänestää jaloillaan, eivätkä messukävijöiden määrät ole viime vuosina kohonneet. Saarnan pitäisi luterilaisessa perinteessä on keskiössä, ehtoollisen ohella koko messun ”sisäänheittotuote”.

Nykyisin saarnat päättyvät usein maailmoja syleileviin sfääreihin. On YK:n ihmisoikeuksien julistusta, globalisaatiota ja ilmastonmuutosta. Knuutila arvioi, että syy isolla pensselillä maalailuun saattaa olla luulo, että suuret kysymykset ovat ”nykyäikää”.

– Saarnaajan pitäisi tutustua kuulijoihinsa ja varmistua, että he todella haluavat kuulla näistä asioista, joista he muutenkin saavat tietoa median välityksellä. Vaarana on, että saarnaaja esittää vain omia tai jonkun ryhmän tunneperäisiä väitteitä näistä asioista, Helsingin yliopiston käytännöllisen teologian professori Jyrki Knuutila sanoo.

– Kuulijoiden joukossa saattaa olla sellaisia, jotka itse ovat pereh-

tyneet näihin asioihin perusteellisesti ja tietävät niistä paljon enemmän kuin saarnaaja.

Kirkollisessa saarnassa Raamattua on vaikea sivuuttaa, sillä saarna ennen luetaan päivän teksti, jonka pohjalta saarnan sisällön oletetaan nousevan.

Päivän teksti saattaa jäädä saarnoissa kuitenkin täysin sivuun eikä papin lopullinen päätelmä enää mitenkään liity siihen.

Mikäli saarna ymmärretään alkukirkon mukaisesti *Raamatun* tekstin opettamiseksi, pitäisi sen Knuutilan mukaan loogisesti ajatellen liittyä luettuun raamatunkohtaan.

Koska ihmiset ovat nykyään huonoja keskittymään, saarnojen pituuttakin on aika ajoin mietittävä. – Teologeille opetettiin 1900-luvun loppupuolella, että saarnan ihannemittä on 12–15 minuuttia. Ihannepituus muuttui 2000-luvun alussa 5–10 minuutiksi.

– Mutta kysymys ei oikeastaan ole saarna pituudesta, vaan siitä, miten kuulija sen kokee. Sama pätee kaikkiin puheisiin ja esitelmiin, Knuutila toteaa.

Saarnalle saa nauraa

JANNE KÖNÖNEN teksti

Jyväskyläläinen teologian tohtori **Tapio Lampinen** opetti 30 vuotta Helsingin yliopistossa pappeja saarnaamaan. Lampiselta ilmestyi hiljattain teos *Poliittinen postilla* (Väylä 2014), johon on koottu hänen omia saarnojaan vuosikymmenten varrelta.

Puheviestinnän teorian ja käytännön taitaja kertoo, että anglo-amerikkalaisissa maissa, kuten Yhdysvalloissa ja Iso-Britanniassa, huumoria käytetään paljon puheiden tehokeinona. Eli hyvä huumori sopii saarnoihin?

– Kyllä, mutta suomalaisen saarnan kuuntelun säännöstöön

kuuluu, ettei saa nauraa vaikka olisi miten hyvä juttu tahansa. Kotona voidaan sitten juttua muistella ja nauraa sille, Lampinen harmittelee.

– Toisaalta puheessa olevan huumorin tulisi olla myös sellaista, että syntyy vaikutelma sen tahattomuudesta.

Pappien ammattilehdessä on osasto, jossa autetaan saarnaajia saarnan teossa. Aikanaan lehdestä julkaistiin myös Lampisen valitsemia huumoripiläyksiä.

– Jouduin sitten lopettamaan juttujen julkaisemin, kun teologisen tiedekunnan *Vanhan testamentin* eksegetiikan silloinen professori lähetti jo toiseen kertaan pap-

kemuksiaan.

Hyvään saarnaan kuuluu heidän mielestään *Raamatun* opetus ja mukaansatempaava tyyli.

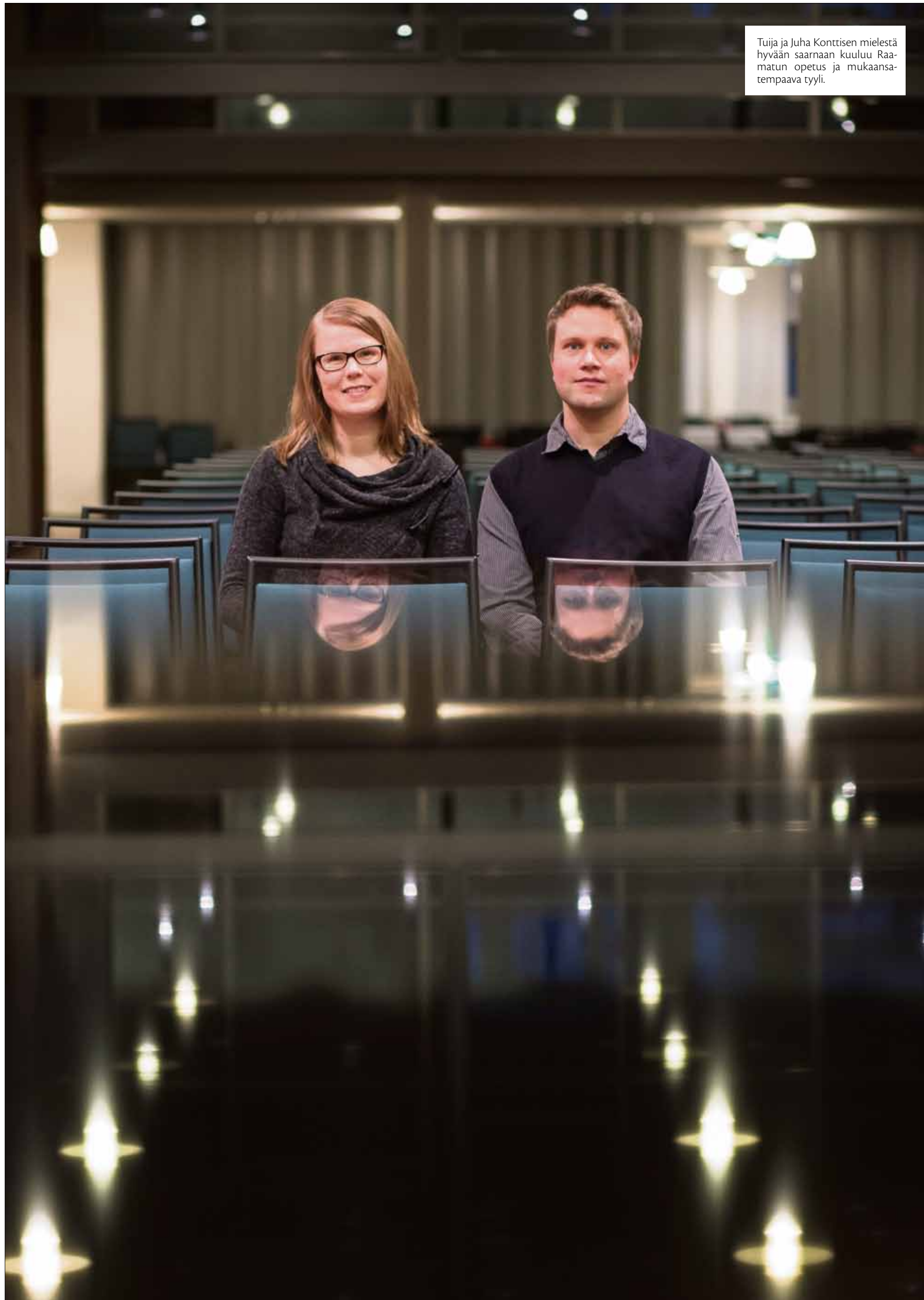
– Parasta on jos saarna ei lueta paperista kirjakielellä ja jos se jotenkin haastaa, rohkaisee ja kannustaa.

– Huumori on plussaa ja hyvä

olisi olla käytännön kosketuspintaa, sanovat palokkalaiset, jotka käyvät messuissa melko säännöllisesti.

Esimerkiksi Huhtasuon kirkolla kerran kuussa järjestettävien nuorten aikuisten Huoltamomessujen saarnojen tyylistä he kertoivat yleensä pitävänsä.

Tuija ja Juha Konttisen mielestä hyvään saarnaan kuuluu Raamatun opetus ja mukaansatempaava tyyli.

Uudet valtuutetut ovat maltillisia ja perinteisiä

Jyväskylän seurakunnan uusilla valtuutetuilla on varsin perinteinen käsitys uskosta ja kirkosta. Seurakunnan tärkeimmiksi tehtäviksi koetaan jumalanpalveluselämä, rukous sekä kristillinen kasvatus.

SIRPA KOIVISTO teksti
PETRI KANANEN kuva

Jyväskylän seurakunnan kirkkovaltuusto uudistui reippaasti seuraavaksi nelivuotiskaudeksi. Uusia valtuutettuja on 39 valtuutetun joukossa peräti 21. Valtasuhteet eivät juurikaan muuttuneet, sillä eniten valtuutettuja on edelleen Keskustalla, Kokoomuksella, sosialidemokraateilla ja Seurakuntaväellä.

Suurin osa valtuutetuista edustaa hyvin maltillista ja perinteistä ajattelua sekä kirkosta ja uskosta että seurakunnan toiminnasta ja taloudesta.

Tiedot pohjautuvat it-yrittäjän ja tutkijan **Liisa Kuparisen** koostamaan yhteenvetoon, jossa on tarkasteltu uusien kirkkovaltuutettujen vaalikonevastauksia. Kuparinen valittiin kirkkovaltuustoon Vihreiden listalta.

– Lähtökohta uudelle valtuustokaudelle on varsin levollinen. Uudetkin valtuutetut jakavat paljolti seurakunnan strategian *Rohkeasti hengellinen, reilusti välittävä*. Vaalikonevastausten perusteella ei ole odotettavissa mitään olennaista kurssin muutosta, arvioi kirkkoherra **Arto Viitala**.

Monet kirkkovaltuutetuista edustavat niin sanottuja uskollisia, joil-

la on hyvin perinteinen käsitys uskosta ja kirkon opeista. He ovat myös aktiivisesti mukana seurakunnan toiminnassa. Valtuutettujen keski-ikä on 56 vuotta. Yli 60-vuotiaita on valtuutetuista yli puolet. Nuoria, alle kolmekymppisiä on joukossa vain kaksi.

– Kaiken kaikkiaan valtuutetut jakautuvat 30-vuotiaiden ryhmää lukuun ottamatta kohtuullisen tasaisesti eri ikäluokkien välille. Suurin ryhmä on 60-69-vuotiaat.

– Alle 30-vuotiaita on aiempaa vähemmän, mikä on lievä pettymys. Tämä antaa aiheen miettiä, kuinka nuorten osallistumista voisi seurakunnan päätöksenteossa vahvistaa ja siten madaltaa kynnystä asettua ehdolle vaaleissa, Viitala pohtii.

Valtuutettujen mielipiteet jakautuvat vaalikonevastausten perusteella samaa sukupuolta olevien avioliittoon vihkimisessä ja naispappeuskysymyksessä. Perinteisen avioliittokäsityksen kannalla on 58 prosenttia kysymykseen vastanneista.

Kahdeksan valtuutettua oli vahvasti tai hieman eri mieltä vaalikoneen väitteen ”Kannatan naisten pappetta” kanssa.

Viitala pitää naispappeuden vastustusta harmillisena ja huolestuttavana.

– Tässä kysymyksessä on konservatiivisesti ajattelevia, jotka eivät edusta kirkon yhteistä linjaa. En kuitenkaan tekisi tämän perusteella mitään johtopäätöksiä siitä, että vastustus vaikuttaisi esimerkiksi virkavalintoihin. Monet naisten papputeen kriittisesti suhtautuvat ilmoittivat vaalikoneessa, että voivat kuitenkin toimia yhteistyössä myös naispappien kanssa.

Seurakunnan taloudessa tehtiin merkittäviä ratkaisuja jo edellisellä valtuustokaudella niin kiinteistöistä luopumisen kuin henkilöstön vähentämisen osalta.

– Uudella valtuustokaudella kiinteistösuunnitelma on päivitetty, mutta vastauksen perusteella tästä on valtuutettujen keskuudessa hyvä konsensus, Viitala huomauttaa.

Talouden tasapainottamiseksi suurin osa valtuutetuista on valmis kiinteistöjen myymiseen. Yli-voimaisesti tärkeimpänä säästökohteena nähdään leirikeskusten ylläpito. Seuraavan nelivuotiskauden aikana valtuutetut joutuvatkin päättämään muun muassa Vesalan leirikeskuksen kohtalosta.

Kirkollisveron nostoakaan useimmat valtuutetut eivät sulje pois, mutta tässä vaiheessa Viitala ei näe sille tarvetta.

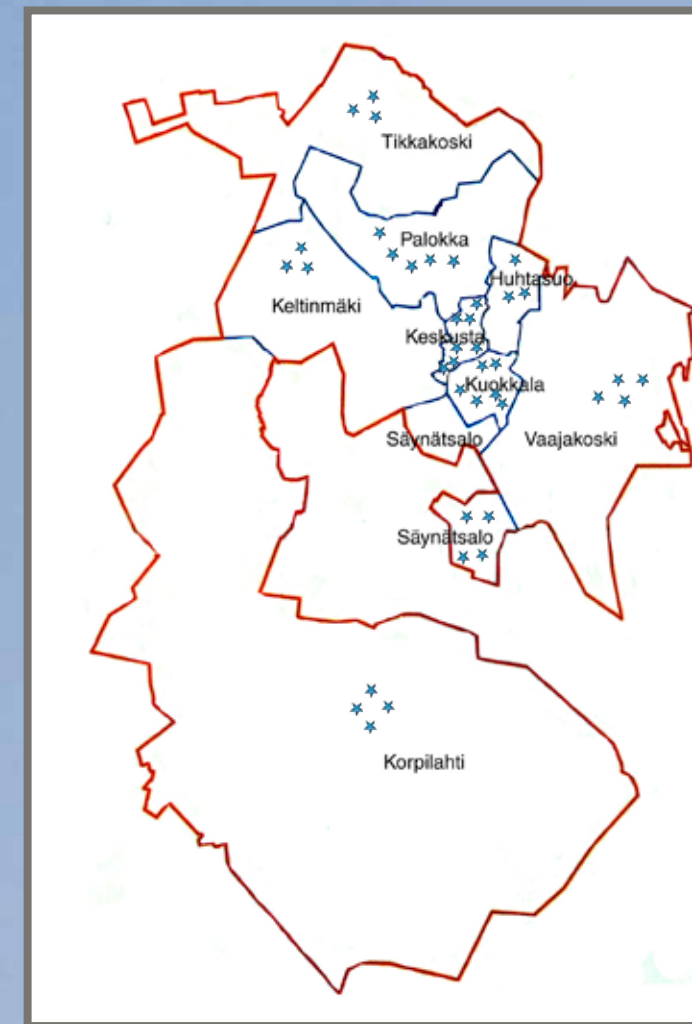
– Talous on pidettävä kunnossa

ensi sijaisesti muita keinoja käytäen. On myös hyvä odottaa, miten yhteisöverouudistus ja seurakuntien rakennemuutos vaikuttavat Jyväskylän seurakunnan talouteen.

Seurakunnan tärkeimpiä tehtäviä ovat vaalikonevastauksen perusteella jumalanpalveluselämä ja rukous sekä kristillinen kasvatus. Eri-tyisen tärkeänä valtuutetut pitävät resurssien ohjaamista perhe- ja kerhotoimintaan. Seurakunnan toivotaan olevan vahvemmin läsnä päiväkodeissa, kouluissa, oppilaitoksissa, työpaikoilla ja sosiaalisessa mediassa.

Noin puolet valtuutetuista piti tarpeellisempana, että työntekijät ovat vuorovaikutuksessa kirkkoon kuulumattomien kuin kirkon aktiivijäsenten kanssa. Myös Viitala pitää erittäin tärkeänä vuoropuhelun käynnistämistä niiden seurakuntalaisten kanssa, joilla on löyhä suhde kirkkoon.

– Kirkossa on tärkeää lämmin yhteisöllisyys, mutta on paljon myös liiaksi sisäänpäin kääntyvää perinteisyyttä ja liian totunnaisia tapoja toimia. Uudella valtuustokaudella on lähdettävä liikkeelle kuuntelun ja vuoropuhelun hengessä. Kirkon tulee muuttua koko ajan, toisaalta haastaa kaikkia löytämään kirkosta olennaisia, merkityksellisiä asioita.

Valtuutettuja tasaisesti eri alueilta

Huhtasuo: Matti Björk, Marjatta Hynynen, Hilkka Illman
Keltinmäki: Heimo Lajunen, Pertti Reinikainen, Tuulikki Väliniemi
Keskusta: Matti Eerola, Eero Kuusela, Terhi Pulli, Mauri Sompa, Juha Suonperä, Juha Venäläinen, Pipsa Wilhelms
Kuokkala: Tuulia Ikkela-Koski, Mikko Jegoroff, Liisa Kuparinen, Vesa Laakkonen, Raija Pekkari-nen, Mia Puolimatka
Korpihahti: Anu Alenius-Taipalus,

Minna Mustonen, Jussi Nokelainen, Pirkko Weiho
Palokka: Eero Katainen, Esko Latvala, Riitta Mäkinen, Raija Sipinen, Heikki Tynkkynen
Tikkakoski: Tomi Pirttimäki, Inkeri Tuunanen, Pentti Vilpuna-ho
Säynätsalo: Erkki Puhalainen, Kerttu Saarela, Eila Tiainen, Jari Tuukkanen
Vaajakoski: Aimo Asikainen, Riitta-Liisa Göös, Tapio Lampi-nen, Maria Taivassalo

”Valtuutetut edustavat heikosti valtaväestöä”

SIRPA KOIVISTO teksti

Syksyn seurakuntavaaleja on analysoitu myös *Kotimaan* Jäsen 360° -ryhmittelyn kautta. Selvityksessä tutkittiin noin kuuden tuhannen valituksi tulleen ehdokkaan taustaa.

Jäsenyysasiantuntija **Mikko Hormion** mukaan aineisto osoittaa hyvin vahvasti, miten jakaantunut Suomi on. Pääkaupunkiseudun valtuutetut erosivat merkittävästi muun Suomen valtuutetuista asenteiltaan ja elämäntavoiltaan. Heistä noin puolet on niin sanottuja irrallisia eli löyhästi uskoon ja kirkkoon sidoksissa olevia.

Jyväskylä on Hormion mukaan tyypillinen pääkaupunkiseudun ulkopuolinen kaupunki.

– Noin puolet koko Jyväskylän aikuisväestöstä on irrallisia. Irrallisten elämässä sellaiset perusarvot, joita nykyinen seurakuntatyö korostaa, eivät ole oleellisia. Kirkolta odotetaan palveluhenkisyyttä: millaista etua saan itselleni ja perheelleni.

Jyväskylän osalta Jäsen 360° -selvityksen pohjana olivat seurakuntavaaleissa ehdolla olleet, eivät siis pelkästään valituksi tulleet.

– Ehdokkaissa, saati valituissa, ei ole kauheasti irrallisia. Jyväskylässä on aivan erityistä se, että heitä on vähemmän kuin koko Suomessa keskimäärin. Tämä enteilee sitä, että valituksi tulleet ovat vähemmän valmiita kokeiluihin ja uudistuksiin. Valituksi tulleet edustavat heikosti valtaväestöä, Hormio toteaa.

Jyväskylässä seurakuntavaaleissa oli runsaasti mukana ehdokkaita, jotka ovat kirkon opille uskollisia ja joita leimaa voimakas kiin-

nittyminen kirkkoon.

– Heitä on Jyväskylässä alle viisi prosenttia koko väestöstä, mutta ehdokkaina heitä oli noin 25 prosenttia. Tämä vaikuttaa aika paljon päätöksentekoon, Hormio arvioi.

”Noin puolet Jyväskylän aikuisväestöstä on irrallisia. Heidän elämässä sellaiset perusarvot, joita nykyinen seurakuntatyö korostaa, eivät ole oleellisia.

Hormio uskoo, ettei kirkossa ole seuraavan nelivuotiskauden aikana odotettavissa radikaaleja muutoksia. Vaalitulokset tukevat seurakuntaelämää, joka kunnioittaa vahvasti perinteitä.

– Kovin suuria uudistuksia ei siis ole odotettavissa.

Jäsen 360° avulla pystytään kuvaamaan tarkasti kaikkien suomalaisten aikuisikäisten arvoja, elämäntapaa ja hengellisyyttä. Näiden tietojen valossa on Hormion mukaan myös nähtävissä, että suomalaisista jopa neljännes on valmis eroamaan kirkosta pienimmästäkin syystä.

– Monet ovat valmiita tekemään nopeita henkilökohtaisia ratkaisuja. He tarvitsevat vain akuutin syyn erota kirkosta, Hormio toteaa.

Juhlan Päihke
Pito- ja juhlapalvelu
PUNAINEN PIRTTI
Ilmarisenkatu 20, 40100 Jyväskylä
p. (014) 378 1802 www.punainenpirtti.fi

LAKIASIAINTOIMISTO
VARATUOMARI
RIITTA KIVELÄ
p. 0500 545 689, 014 645 234
Vapaudenkatu 40-42 40100 Jyväskylä
laki.riitta@kolumbus.fi
www.kivela.fi
• perunkirjoitukset • kaupat
• lahjat • testamentit ym. lakiasianne
• palvelua myös kotikäynteinä

Kukitamme elämäsi juhlat

HAUTAIAISET
RISTIAISET
VALMISTUJAISET
RIPPIJUHLAT
SYNTYMÄPÄIVÄT
YRITYSTILAIKUUDET
HÄÄT

Viherlandia
Onnella on juuret

Kammintie 6, 40520 Jyväskylä
www.viherlandia.fi
Puh. 010 617 1932
leikko@viherlandia.fi

Kiinteä verkko 8,35 snt/puh. + 6,00 snt/min.
Matkaviestinverkko 8,35 snt/puh. + 17,17 snt/min.

RE stielunhoitoterapia
Kalevi Rautjoki

Kristillinen yksilö- ja pariterapiapalvelu
Vast.otto Keskustie 20 D 3. kerros 43100 Jyväskylä
045 1068 870 kalevi.rautjoki@gmail.com

Ole kuulolla!

Seurakunnan radio-ohjelmat
Radio Keski-Suomesta 99,3 MHz
tiistaisin ja torstaisin noin klo 13.40

hyvä paikka näkyä!

SOITA JA VARAA
ILMOITUSTILA
Henki & elämä -lehteen
Terhi Takkinen 040 535 0047
jklrsk.ilmoitukset@evl.fi

Äänestä lempimusiikkiasi Laulun voima -yhteislauluiltaan

■ SARI ENKKELÄ teksti

Nyt kaivataan ja halutaan jyväskyläläisten ja keskiuomaisten mielipidettä lempivirsistä ja rakkaimmista hengellisistä lauluista.

Yle Radio 1:n nettisivuilla avautuu torstaina 15.1. kysely, johon voi ilmoittaa omat rakkaimmat virensä tai hengelliset laulunsä. Kysely on käynnissä 15.–31.1.

Saaduista ehdotuksista suosituimmat on mahdollisuus kuulla ja laulaa itsikin mukana *Laulun voima* -yhteislauluillassa Taulu-

mäen kirkossa maanantaina 11.5. kello 19. Valtakunnallisesti radioitavassa konsertissa mukana laulattamassa on Jyväskylän musiikkiluokkien edustuskouoro Vox Aurea, jota johtaa **Sanna Salminen**.

Miksi yhteislaulua? Koska laulaminen on mukavaa, ja yhdessä laulaminen vieläkin ihanampaa. Monien tutkimustenkin mukaan yhdessä laulaminen luo ryhmähenkeä, herättää tunteita sekä kaivaa mielen sopukoista muis-

toja.

Laulun voima -yhteislauluilla järjestää Kirkkopalvelut yhteistyössä Yle Radio 1:n ja Jyväskylän seurakunnan kanssa.

▶ Äänestys löytyy sivulta www.yleradio1.fi

http://www.teologia.fi/
ajankohtaista/1126-virsitutkimushankkeen-tulosten-yhteenvetolaulumisen-muistot-saelyvaet-yhteisel-lisinae-kokemuksina-

Pariisin terrori-iskut koskettavat Lähetysseuran työtä Ranskassa

■ SUOMEN LÄHETYSSEURA teksti
MÉLANIE LANDES kuva

Pariisin traagiset tapahtumat ovat herättäneet tunteita myös Marseillen Marhaban-keskuksen työntekijöissä ja kävijöissä. Marhaban on Suomen Lähetysseuran vuonna 2003 perustama diakoniakeskus, joka tekee työtä maahanmuuttajien parissa.

– Viikonloppuna marssimme täällä Marseillessa yhdessä kymmenien tuhansien ihmisten kanssa vapauden puolesta barbariaa vastaan. Ranskan muissakin kaupungeissa on ollut valtava mobilisaatio, ja ihmiset ovat marssineet kaduilla hiljaisissa mielenosoituksissa ympäri maata. Keskustelu sekä

tästä murheellisesta tapahtumasta että kaikenlaisista ääriilmiöistä on alkanut kaikilla foorumeilla: se on levinnyt televisiosta katujen kulmiin, työpaikoille ja kouluhiihin, keskuksen työntekijä pastori **Riitta Granroth** kertoo.

Granroth on tällä hetkellä keskuksen ainoa suomalainen työntekijä. **Mélanie Landes** aloitti tämän vuoden alussa keskuksen ensimmäisenä paikallisena johtajana. He toteavat, että viimeaikaisten tapahtumien jälkeen he ovat entistäkin vakuuttuneempia Marhaban-keskuksen työn tärkeydestä.

– Sanomme yhä uudelleen Marhaban – tervetuloa.

Marhabanissa myös työntekijät,

"Kun liekki palaa, voimme sytyttää sammuneet kynttilät, minä olen Toivo." Marhaban-keskuksen joulujuhlissa lapset esittivät adventtilyhtien keskustelun.

Kastepukunäyttelyn puvuilla on tarina

■ KAARINA HEISKANEN teksti

Kuokkalan kirkon kastepukunäyttelyssä on 40 pukua. Niihin liittyy sukujen tarinoita; samassa puvussa on kastettu lapsia monessa sukupolvessa.

Kastepuvun valkea väri kuvaa Kristuksen puhtautta ja syntien anteeksi saamista. Se kertoo siitä, että kasteen perusteella lapsi on

puettu anteeksiantamukseen ja vanhurskauteen. Se kuvaa myös valkeudessa vaeltamista, Kristuksen läheisyyttä ja Jumalan pyhyyttä. Ylipitkä helma muistuttaa, että armo on ihmistä suurempi.

▶ Kastepukunäyttely Kuokkalan kirkossa
Pe 16.1. klo 9–13 ja 17–19
Su 18.1. klo 12.30–14

Elämää verkossa!
www.jyvaskylan.seurakunta.fi
Henki & elämä

Muistokynttilöiden muovi kierrätetään lämmöksi

■ ANTTI PEKURI teksti
KAARINA HEISKANEN kuva

Joulun aikaan hautausmaita valaisivat tuhannet omaisten sytyttämät kynttilät. Hautakenttilöiden sivutuotteena kertyy muovisia kynttiläkuoria talven aikana noin 11 400 kiloa. Niiden lajittelua ja kierrätystä on kehitetty ympäristömääräysten mukaisesti.

Kun kynttilöiden muovi hyödynnetään jätteenä, tonni vastaa 1.800 kiloa raakaöljyä.

Muistokynttilät valaisevat pimeää talviyötä muualle haudattujen muisteluipailla. Sivutuotteena syntyy muovi- ja metallijätettä.

Yhteisvastuu tekee taas hyvää, tule kerääjäksi

■ SALLA PELTOLA teksti
VILLE ASIKAINEN kuva

Yhteisvastuu 2015 alkaa helmikuussa. Keräysvaroilla tuetaan Suomessa yksinäisiä, sairaita ja taloudellisesti ahdingossa olevia tai muista syistä vaikeaan tilanteeseen joutuneita ihmisiä. Avustusväylä on tänä vuonna Suurella Sydämellä -vapaaehtoistoiminta, jota tuotolla kehitetään. Ulkomaa kohde on maanjäristyksen runtelema Haiti, jossa keräysvaroilla au-

tetaan ja auttaa lapsia kouluun.

Suurella Sydämellä -verkoston toimintaa laajennetaan koko maahan. Keräysvaroin tehostetaan myös uusien vapaaehtoisten rekrytointia ja koulutusta.

Yhteisvastuuvaroin Suurella Sydämellä -verkoston toimintaa laajennetaan valtakunnalliseksi. Keräysvaroin kehitetään myös uusia välineitä ja kansalaistoiminnan menetelmiä avuntarvitsijan ja vapaaehtoisen auttajan yhteen saattami-

seen sekä tehostetaan uusien vapaaehtoisten rekrytointia ja koulutusta. Hankkeen toteutusta koordinoi Kirkkopalvelut ry.

Jyväskylän seurakunta on jo nyt mukana Suurella Sydämellä -vapaaehtoisverkostossa.

Haitissa Yhteisvastuu auttaa lapsia kouluun. Haitin rakennetaan tulevina vuosina uusia kouluja. Uudet koulut on suunniteltu kestämään maanjäristyksiä ja hirmumyrskyjä. Rakennusten tarvitsema sähkö tuotetaan aurinkopaneelien avulla, ja wc-jätteestä syntyvää biokaasua voidaan hyödyntää esimerkiksi koulun keittiössä tai biomassaa lannoitteena puutarhassa.

Koulujen rakentamisen ohella Haitissa kehitetään koulujen hallintoa ja opetuksen laatua sekä luodaan koulun yhteisön, oppilaiden ja heidän perheidensä välisiä yhteistyöverkostoja. Avun vie perille Kirkon Ulkomaanapu.

Yhteisvastuukeräys alkaa sunnuntaina helmikuun 1. päivänä. Kerääjäksi tai tapahtuman järjestäjäksi pääsee ottamalla yhteyttä oman alueeseurakunnan diakoniatyöntekijöihin tai ilmoittautumalla netissä www.suurellasydamella.fi -sivuston kautta. Etusivulta löytyy Jyväskylän seurakunta ja sen alta erilaiset vapaaehtoistehtävät.

Haitilainen Lorrens haaveilee insinöörin ammatista. Hän onkin yksi luokkansa parhaista oppilaista.

Kesätyöntekijöiden palkkaus seurakunnan hautausmailla

Jyväskylän seurakunta palkkaa kesäkaudeksi 2015 kausityöntekijöitä hautausmaiden ja kiinteistöjen ulkoalueiden hoito- ja ylläpitotehtäviin. Hautausmaat ovat: Korpilahden, Lahjajarjun, Mäntykankaan, Säynätsalon, Tikkakosken ja Vanha hautausmaa. Hakijan tulee olla 18 vuotta täyttänyt aloittaessaan työt. Hakemukset pyydämme ensisijaisesti sähköisen rekrytointipalvelumme kautta <http://www.jyvaskylanseurakunta.fi> >> avoimet työpaikat. Hakemukset tulee palauttaa 1.2.2015 mennessä.

Jyväskylän seurakunta

Uutisia hyvässä hengessä!
Henki & elämä

Kristittyjen ykseyden ekumeeninen rukousviikko 18.–25.1. Anna minun juoda astiastasi

La 17.1.
klo 18 Sääkki rukoilee! Kristittyjen ykseyden rukouspäivä. Srk-koti. Puheenvuoroja, rukousta ja yhteislaulua. Undercrown. Iltatee.
Sunnantai 18.1.
Jumalanpalvelukset eri seurakunnissa.
Maanantai 19.1.
klo 18 Rukouslauluilta NKKY:ssä, Puistotori 4.
Tiistai 20.1.
Yhteiskristillinen rukousilta Helluntaiseurakunnassa klo 19. (Kahvio alk. klo 18).
Torstai 22.1.
klo 7 Ekumeeninen päivärukous Kaupunginkirkossa.
klo 18.30 Kristityt yhdessä Tikkakoskella, yhteinen ilta helluntaiseurakunnan kanssa helluntaiseurakunnan tiloissa, Koivulammenkatu 1.
klo 19 Urban Light – Nuorten ja nuorten aikuisten jumalanpalvelus Vapaakirkossa Puutarhakatu 16.
Perjantai 23.1.
klo 7 Aamurukoushetki Vaajakosken baptistiseurakunnassa, Savonmäentie 14.
klo 18 Ehtoopalvelus Kristuksen ylösnousemisen kirkossa, iltatee. Rajakatu 39.
klo 19 Vesper ja teeilta Pyhän Olavin kirkossa, Yrjönkatu 36.
Lauantai 24.1.
klo 11 Jumalanpalvelus Adventtikirkossa, Ilmarisenkatu 18.
Sunnantai 25.1.
Jumalanpalvelukset eri seurakunnissa.

HUOLTAMO
LUTERILAINEN JUMALANPALVELUSYHTEISÖ JYVÄSKYLÄSSÄ.

HUHTASUON KIRKOLLA Nevakatu 6, Jyväskylä
SUNNUNTAISIN KERRAN KUUKAUDESSA **KLO 16**
18.1., 15.2., 15.3., 12.4. ja 10.5.
Katso lisää: www.huoltamomessu.fi
Tervetuloa Huoltamolle!
LASTENHOITO JA -OPETUS YLI 2-VUOTIAILLE
JÄRJESTÄJÄT: Jyväskylän seurakunta Vapaaehtoisten Huoltamo-timi.

Tukea surussa ja menetyksissä

LASTEN SURURYHMÄ ALKAA HELMIKUUSSA

■ Lasten sururyhmä on suunnattu vanhempiensa menettäneille noin 7–12-vuotiaille lapsille. Vertaisryhmässä lapsi voi käsitellä suruaan oman ikävaiheensa mukaisella tavalla, musiikin, taiteen, leikin, toiminnan ja keskustelun keinoin. Ryhmä kokoontuu kahdeksan kertaa Keltinmäen kirkolla torstai-iltaisin klo 17–19. Illat ovat 12.2., 19.2., 26.2., 12.3., 19.3., 26.3., 9.4. ja 23.4. Sururyhmän vetäjät ovat Jyväskylän seurakunnan perhetyöntekijä Anne Savolin ja diakoni Elina Romar. Tiedustelut ja ilmoittautumiset Anne Savolin 050 3800583 tai Elina Romar 040 5609 910.

Perhe-elämää

UUSPERHEELLISTEN PIENRYHMÄ ALOITTA VAAJAKOSKELLA

■ Piennyhmässä käydään läpi uuserpehen kehitysvaiheita, pohditaan perheen sisäisiä rooleja ja vuorovaikutusta ja elämäntahtia. Lisäksi mietitään, mitä lapselle merkitsee se, että hänellä on kaksi kotia ja monta sukua. Viimeisellä kokouksella suunnataan katsetta tulevaisuuteen. Ryhmän vetäjät ovat diakoni Tero Reingoldt ja uuserpeneuvoja, diakoni Jaana Ristomaa. Ensimmäinen kokouksimiskerta on keskiviikko 28.1. klo 17.30–19.30 Jyskän seurakuntakodilla, Asmalammantie 4. Muut kokouksimiskerrat ovat 4.2., 11.2., 18.2., 11.3. ja 18.3. Ilmoittautumiset ma 26.1. mennessä Jaana Ristomaa 050307 6734. Lisätietoja antaa Tero Reingoldt 040 560 9927.

TOTEUTUOKO KEHITYSVAMMAISEN ITSEMÄÄRÄÄMISOIKEUS?

■ Kehitysvammaisten itsemääräämisoikeudesta keskustellaan Vaajakosken kirkossa lauantaina 17.1. Keskustelun alustuspuheenvuoron käyttää Kehitysvammaisten Tukiliiton aluekoordinaattori Salla Pyykkönen. Voit lähettää kysymyksiä tai tapauskertomuksia etukäteen Mari Tyynelälle, mari.tyynela@evl.fi. Tilaisuus alkaa kahvitauksella Vaajakosken kirkossa 17.1. klo 13.30.

Senioriforum puhuu onnesta

ONNELISUUSPROFESSORI SENIORIFOORUMISSA

■ Onnellisuusprofessori Markku Ojanen puhuu SenioriFoorumissa 27.1. klo 15 Sepänkeskuksesta, Kyllinkatu 1. Aiheena on Murheellisuus, mutta aina iloisina. Ojanen toteaa, että kukaan ei voi täysin välttyä menetyksiltä, pettymyksiltä ja epäonnistumisilta. Joillakin näitä on enemmän kuin muilla. Se tuntuu epäoikeudenmukaiselta. Onneksi elämässä on myös tyytyväisyyttä, kiitollisuutta, toivoa, iloa ja rakkautta. Ilman niitä elämä ei olisi elämisen arvoista. Ojanen mukaan Raamatun ihmiskuva on realistinen, joskus liiankin realistinen. Uudessa testamentissa puhutaan paljon myönteisistä tunteista, vaikka tuon ajan elämä varmasti oli monin tavoin vaikeata, jopa ahdistavaa. Murheen ja ilon limittäisyys on edelleen tosiasia. Jeesuksen mallin mukaisesti meillä on oikeus nauttia elämän hyvistä antimista. Silti yksilökeskeisesti kulttuurissa helposti unohtuu, että jaettu ilo on kaksinkertainen ilo ja jaettu suru on puoli surua. Usko, toivo ja rakkaus eivät ole vain meidän henkilökohtaisia ominaisuuksiamme, vaan nekin ovat yhteisiä asioita ja tarkoitettu yhdessä vaalittaviksi, Ojanen muistuttaa. SenioriFoorumin hartauden pitää rovasti Arvi Tuomi, juonto Johanna Niiles-Hautanen, musiikki Tuula Hakkarainen. Kahvit klo 14.30.

Keskusteluapua nimettömänä ja luottamuksellisesti. Päivystys numerosta 01019 0071 su—to klo 18–01 ja pe–la klo 18–03.

Tapahtumat

15.1.2015–29.1.2015

TAULUMÄEN KIRKKO

Messu su 18.1. klo 18, Palola, J. Tikkanen, Tiisanen.
Messu su 25.1. klo 18, von Gross, Vallipuro, Piilonen.

HUHTASUON ALUESRK

HUHTASUON KIRKKO
Messu su 18.1. klo 10, Tervonen, Mertanen. Kirkkokahvit.
Huoltamo su 18.1. klo 16, Väättäinen su 25.1. klo 10, Siistonen, Vuorenoja.

Lapset ja perheet:

Kerhot alkavat viikolla 4. Kysy vapaita päiväkerhopaikoja 3-v. 050 323 5355.
Ekavaavaryhmä ma klo 13–15. Ilm. Jaana 050 301 8233.
Erkkailta, erityistä tukea tarvitsevien lasten äitien vertaisryhmä to 29.1. klo 17.30–19.30. Ilm. Seija 050 323 5355.
Aikuisten käsityökerho to klo 18.
Perhekahvila pe klo 9.30–11.
Perhejumpas lapsille ja aikuisille to klo 10. Ilm. 050 3018233.

Kouluikäiset:

Sählyä: maanantaisin: Klo 17–18, 3–4-luokan pojat. Klo 18–19, 5–6-luokan pojat. Klo 19–20, 7–8-luokan pojat.
Toimintaterho ma klo 17.30–19, 1–4-luokkalaiset tytöt. Tiistaisin: Sählyä: klo 17–18, 1–2-luokan pojat. Liikuntakerho klo 18–19, 2–4-luokan tytöt.

Nuoret:

Rippikoululauantai la 24.1. klo 9-15. **Poikien sähly** yli 18v. ma klo 20.
Nuorten sähly yli 15v. ti klo 19–21.
Iso-, **jatkois-** ja **avustajakoulutukset** to klo 17.30–18.30.
Nuortenilta to klo 18.30–20.30.

Ryhmätoimintaa:

Veteraanikuntoliitojen voimistelu ma 8.30–9.30.
Pietarin Killan miesten ilta ti 13.1. klo 18. *Taivasten valtakunnan salaisuudet*, Arto Mikkola.
Torstaitapaaminen to 22.1. klo 14, Mauri Tervonen.
Työntekijöiden lentopalloa to klo 14.30–16.30.
MMV-kuoro to klo 17.30. Tied. 050 5215410.

Naisten jumppa to klo 18–19.

Diakoniatpäivystys: ti–ke klo 9–10.30, muuna aikoina elina.vepsalainen@evl.fi
050 549 0054.

HALSSILAN SEURAKUNTAKESKUS

Messu su 18.1. klo 12, Väättäinen, Mer-tanen.
Su 25.1. ei messua Halssilassa.
Leipäsuunnattu su 25.1. klo 16, *Paavaliin ensimmäinen lähetysmatka*, Zacharias Onditi.

Lapset ja perheet:

Kerhot alkavat viikolla 4. Kysy vapaita päiväkerhopaikoja 3–6-v. 050 4079126
Perhekerho ke klo 9.30–11.
Muskarit 1–4-v. torstaiamupäivisin. Tied. 050 340 9893.

Kouluikäiset:

Toimintaterho ma klo 18, 7–9-v. tytöille ja pojille.
Toimintaterho ti klo 18,10–12-v. tytöille ja pojille.
Lapsikuoro ke klo 17–18. Noin 7–12-vuotiaille. Uudet laulajat tervetulleita! Tied. ilpo.vuorenoja@evl.fi, 050 380 0608.

Ryhmätoimintaa:

Torstaitapaaminen to klo 13 (paritt. viikot).
Raamattupiiri to klo 17 (parill. viikot).
Aamurukouspiiri ke klo 8–9.
Iloiset-kuoro ke klo 12.30. Tied. 050 521 5410.
Lapsikuoro ke klo 17–18. Tied. 050 380 0608.
Diakoniatpäivystys: ma–ke klo 9–10.30, muuoloin 050 549 7024 juha.halonen@evl.fi.

KELTINMÄEN ALUESRK

KELTINMÄEN KIRKKO
Messu su 18.1. klo 10, Vilkkio, Pitkänen, Nieminen, pyhäkoulu. Kirkkokahvit.
Aamurukous ti 20.1. klo 8–8.30.
Hiljainen aamurukous to 22.1. klo 8–8.30.
Messu su 25.1. klo 10, saarna Eevakäärina Launis, Pitkänen, Nieminen, Anu Vuorenmäe, Anna Haanpää-Vesenterä, pyhäkoulu. Kahvit. NKY:n kirkkokahvit.
Ikkunoita ihmiseen: Ihmisiä ikoneissa ja nykymaailmassa messun jälkeen. Vuokko Virtanen, Ääni ja peli -musiikillinen hetki, Anna Haanpää-Vesenterä, Anna Vuorenmäe, Eivor Pitkänen. Keittolounas.

Ihmisiä ikoneissa ja nykymaailmassa

Lääkari ja ikonimallari Vuokko Virtanen kertoo 25.1. klo 12–16, millaisia ikkunoita ikonit avaavat ihmiseen. Ääni ja peli -musiikillisen hetken pitävät musiikiterapeutti Anna Haanpää-Vesenterä, kanttori ja musiikiterapeutti Anu Vuorenmäe ja rovasti Eivor Pitkänen. Ennen tilaisuutta keittolounas, vapaaehtoinen maksu lähetystyön hyväksi.

Aamurukous ti 27.1. klo 8.00–8.30.

Taizé-rukoushetki ja leffailta ke 28.1. klo 18. Leffaillassa pohdintoja elokuvan äärellä elämästä, uskosta ja valinnoista.
Hiljainen aamurukous to 29.1. klo 8–8.30.
Aikuisrippikoulu to 29.1. klo 17–18.30. Muut rippikoulupäivät ovat 5.2., 12.2., 26.2. Tied. Vilkkio, 050 549 7052, jorma.vilkkio@evl.fi.
Mahdollisuus keskusteluun ja henkilökohtaiseen esirukoukseen jumalanpalveluksen jälkeen.

Lapset ja perheet:

Päiväkerhot tied. 050 408 8852, 050 412 1514.
Perheolkkari ke klo 9–11.
Lapsi- ja perhetyön tied. 050 340 0639.
Muskarit tied. 050 340 9898.
Taaperoryhmä ma klo 14.30–16. tied. 050 408 8852.

Kouluikäiset:

Tied. 050 549 7002.
Kokkikerho ma 17–18.30 ja ti 17.30–19.
Kirkkis Avoimet ovet alakoululaisten olkkari ma ja ke klo 13–16.

Nuoret:

Tied. 050 549 7010, 050 549 7030.
Perusisöskoulutus ke klo 17 alk. 21.1.
Jatkoisöskoulutus to klo 17.
Nuortenillat Keltinmäessä ke 21.1. ja 28.1. klo 18.30.

Ryhmätoimintaa:

Saihoakadun olohuone (Saihoakat 4) ti 20.1. ja 27.1. klo 11–12. Tule juttelemaan eri aiheista kanssamme. Lounas klo 12–13 (4 €, alle kouluikä. lapset 1 €). Tied. ainoleena.laitinen@evl.fi, 050 549 7026.
Perheolkkari, Marjatta Tervonen. 28.1. *Lähetysolkkari*, Marjatta Tervonen. 28.1. *Ansaitsematon armo* ja kiitoksen sävelä, Ainoleena Laitinen.

Musiikki:

Näkkäri kuoro kouluikäisille ke klo 15.30. Tied. 050 549 7049.
Seurakuntakuoro to 18–19.30. Tied. 050 521 5414.

Diakonian päivystys:

Kortepohjan seurakuntakeskus, Isännantie 4, ti klo 9–11. Keltinmäen kirkko, Keltinmäentie 10, to klo 12–14. Kortepohjan srk-keskus, Isännantie 4, ti klo 9–11. Muuten ajanvaraukset suoraan diakoniatyöntekijältä. Kallio 050 549 7032, Laitinen 050 549 7026, Leppäpuisto 050 549 7008.

KORTEPOHJAN SRK-KESKUS

Hiljentymisryhmä Perjantain Puolipäivä pe 16.1. klo 12.15–14.15. Oma Raamattu ja päiväkirja mukaan. Tied. Laurio 040 709 4062. Kevätkausi 16.1., 30.1., 20.2., 6.3., 20.3., 10.4., 24.4., 15.5.
Taizé-messu su 18.1. klo 16, Vilkkio, Lintunen, Nieminen. Kirkkokahvit.
Löytöreikiä Raamaattuun: Miesten ilta

ma 19.1. klo 18, Vilkkio, Jäntti.
Kristittyä elämisen minimi to 22.1. klo 18. *Osallisuus, rukous ja Raamattu*, Vilkkio.
Rukoushetki pe 23.1. klo 8.30–9.
Sanajumalanpalvelus su 25.1. klo 16, Salminen, Nieminen.
Mahdollisuus keskusteluun ja henkilökohtaiseen esirukoukseen jumalanpalveluksen jälkeen.

Lapset ja perheet:

Päiväkerhot tied. 050 372 5573, 050 380 0426.
Perheolkkari ma klo 9–11.
Lapsi- ja perhetyön tied. 050 340 0639.
Muskarit tied. 050 571 5155.

Kouluikäiset:

Tied. 050 549 7002.
Kokkikerho ti 17–18.30.
Alakoululaisten olkkari to klo 13–16.

Nuoret:

Tied. 050 549 7010, 050 549 7030.
Perusisöskoulutus to klo 17 alk. 22.1.
Avoimet ovet pe klo 18.

Ryhmätoimintaa:

Lähetysten käsityöpiiri ke klo 10–12 (paritt. viikot).
Tiistaitapaaminen ti klo 13–14.30 (paritt. viikot). 27.1. *Jeesuksen jalanjäljissä*.
Torstai- ja perhetyön tied. 050 340 0639.
Torstai- ja perhetyön tied. 050 340 0639.
Kaikkille sopiva Lauluryhmä ti 20.1. klo 15–16.30. Tule laulamaan yhdessä hengellisiä lauluja ja veisuja. Tied. 050 549 7026 Laitinen.

Musiikki:

Lähde! -kuoro nuorille aikuisille to klo 18–19.30. Tied. 050 549 7049.

Diakonian päivystys:

Kortepohjan seurakuntakeskus, Isännantie 4, ti klo 9–11. Keltinmäen kirkko, Keltinmäentie 10, to klo 12–14. Muuten ajanvaraukset suoraan diakoniatyöntekijältä. Kallio 050 549 7032, Laitinen 050 549 7026, Leppäpuisto 050 549 7008.

KYPÄRÄMÄKI-KÖHNIÖ-RUOKE-KUOHU-VESANKA

Lapset ja perheet:
Kypärämaen toimittamat Työväenyhdistyksen tiloissa, Erämiehenkatu 6.
Päiväkerhot tied. 050 372 5573, 050 380 0426.
Perheolkkari to klo 9–11. Kirkkohetki perheolkkarissa to 15.1. klo 9.15.
Lapsi- ja perhetyön tied. 050 340 0639.

Kouluikäiset:

Tied. 050 549 7002.

Nuoret:

Tied. 050 549 7010, 050 549 7030.

Ryhmätoimintaa:

Saihoakadun olohuone (Saihoakat 4) ti 20.1. ja 27.1. klo 11–12. Tule juttelemaan eri aiheista kanssamme. Lounas klo 12–13 (4 €, alle kouluikä. lapset 1 €). Tied. ainoleena.laitinen@evl.fi, 050 549 7026.
Perheolkkari, Marjatta Tervonen. 28.1. *Lähetysolkkari*, Marjatta Tervonen. 28.1. *Ansaitsematon armo* ja kiitoksen sävelä, Ainoleena Laitinen.

KESKUSTAN ALUESRK

KAUPUNGINKIRKKO

Avoimna ke-pe klo 11–14.
Messu su 18.1. klo 10, Niiles-Hautanen, Wuolio, Valtasaari.

Kansanlaulomessussa

soivat tutut sävelmät
Laulu kuuluu kirkkotieltä Kansanlaulomessussa sunnuntaina 25.1. klo 10. Messun toimittavat Heidi Watia, Johanna Niiles-Hautanen ja Liisa Partanen sekä ja Kansanmusiikkiyhtye.

Virsi- ja lauluhetki ke 21.1. klo 12.
Nuorten messu ke 21.1. klo 19.15.
Ekumeeninen päivärukous to 22.1. klo 13.
Kansanlaulomessu su 25.1. klo 10.
Virsi- ja lauluhetki ke 28.1. klo 12.
Nuorten messu ke 28.1. klo 19.15
Viikkomessu to 29.1. klo 13.

VANHA PAPPILA, Vapaudenkatu 26

Raamattupiiri kaikenikäisille ti klo 10.
Kylän kammmari to klo 14 parill. viikot. alk. 22.1.
Hanna-piiri klo 18 ma 2.2. Tied. Riitta Puukari 050-4933459 ja Anna-Maija Kuulasmaa.
Fransiskus-ilta ke 21.1. klo 17. Rukoushetki kappelissa, Amin Maaloufin *Valon puutarhat* -kirjan käsittelyä ja kevään kokoonnutumisen suunnittelua. Seur. kerta 11.2. Tied. laatinen.liisa@gmail.com 050 375 4504.
Leskien klubi 29.1. klo 10 Vanhassa pappilassa.

Yhteisvastaanottoa

Yhteisvastaanottoa aloittaa kevään keräyksen
Messu ja Yhteisvastaanotto-keräyksen aloitus Kaupunginkirkossa 1.2. klo 10. Kirkkokahvit Pappilassa, Vapaudenkatu 26. Yhteisvastaanottoa ja listoja. Yhteisvastaanotto-keräystä varoja Haitin maanjäristyksen uhreille ja Suurella Sydämellä -vapaaehtoisuusto-kehittämiseen.

Lapsille ja perheille:

Kerhot alkavat viikolla 4.
Pappilan perhepyhäkoulu su klo 16. Seuraavat: 18.1., 1.2.

Lapsi- ja perhetyön tied.

johanna.kontinen@evl.fi 050 340 9895.
Muskarit: Tied. tiina.jarvinen@evl.fi 050 571 5155.

Kouluikäiset:

Kerhot alkavat viikolla 4.
Ilmoittautuu kerhoihin nettissä 5.1–15.2. Nämä kerhot Yliopistonkatu 26B:ssä: **Taidekerho Sormet** (1–4-lk) ti klo 16.30–17.30.
Puuhakerho Hupia&herkuja (1–3-lk) joka toinen pe klo 14.30–16.
Musikerho (2–4-lk) to klo 16–17. (www.jyvaskylanseurakunta.fi)
Avoim Kuppila (4–6-lk) to klo 14–16 (ei ilmoittautumista)
Lisätietoja nettisivuilta ja kirs-maria.piiippanen@evl.fi 050 595 3945.

Nuoret:

Toiminta alkaa viikolla 4.
Nuorten tied. 050 549 7010.
Nuorten Raamis ma klo 17–18.
Nuorten ilta ma klo 18.15–20.
Perusisöskoulutus ke klo 17.
Jatkoisöskoulutus to klo 17, alk. 28.1. jatkossa parin viikon välein.
Tied. teresa.muhoonen@evl.fi 050 549 7016, tai juha.koivuova@evl.fi 050 549 7004 ja nuoris- ja rippikoulutyön vastuupappi ritva.tuominen@evl.fi 050 400 0013.

Musiikki:

Näkkäri kuoro kouluikäisille ke klo 15.30. Tied. 050 549 7049.
Seurakuntakuoro to 18–19.30. Tied. 050 521 5414.

Diakonian päivystys:

Kortepohjan seurakuntakeskus, Isännantie 4, ti klo 9–11. Keltinmäen kirkko, Keltinmäentie 10, to klo 12–14. Kortepohjan srk-keskus, Isännantie 4, ti klo 9–11. Muuten ajanvaraukset suoraan diakoniatyöntekijältä. Kallio 050 549 7032, Laitinen 050 549 7026, Leppäpuisto 050 549 7008.

Kansanlaulomessussa

soivat tutut sävelmät
Laulu kuuluu kirkkotieltä Kansanlaulomessussa sunnuntaina 25.1. klo 10. Messun toimittavat Heidi Watia, Johanna Niiles-Hautanen ja Liisa Partanen sekä ja Kansanmusiikkiyhtye.

Virsi- ja lauluhetki ke 21.1. klo 12.
Nuorten messu ke 21.1. klo 19.15.
Ekumeeninen päivärukous to 22.1. klo 13.
Kansanlaulomessu su 25.1. klo 10.
Virsi- ja lauluhetki ke 28.1. klo 12.
Nuorten messu ke 28.1. klo 19.15
Viikkomessu to 29.1. klo 13.

Diakonia:

Päivystykset ma, ke ja to klo 9–11
Cygnauksenkatu 8. Lea Pietiläinen 050 549 7027, Kirsti Kataikko 050 340 0665, Auni Pelkonen 050 549 7001 tai Elina Lintulahti 050 549 7006.
Avoim aamukahvila ja käsityöpiiri (diakonia ja lähetys) Keljon palvelutalon B-talon 4. krs ti klo 10–12.

Kuoort:

Hyvät Jyvät ti klo 19, Pappilan rippikou-lusali. Johtaa Valtasaari 050 521 5411. Seminaari to 18, Lahjaharjun kappeli. Johtaa Björninen 0400 746 372.

LOHIKOSKI

Lahjaharjun kappeli, Ukonniementie 2: **Messu** su 18.1. klo 12, Niiles-Hautanen, Laasonen.
Messu su 25.1. klo 12, Pirtala, Valtasaari.

Lapsille ja perheille:

Kerhot alkavat viikolla 4.
Lapsi- ja perhetyön tied. johanna.kontinen@evl.fi 050 340 9895.
Hiljaisuuden ilta ke 21.1. klo 18, arkireitti ja iltahartaus.
Aamurukous to 22.1. klo 8.15.
Messu su 25.1. klo 11, Reukauf, saarna teolharj, Marja Rämänen, Lampinen, Ronkainen, Virsimäen, pyhäkoulu.
Lounas 4/2 e.
Hiljaisuuden ilta ke 28.1. klo 18, arkireitti ja iltahartaus.
Lasten kirkkohetket to 29.1. klo 9.15 ja 10.15.

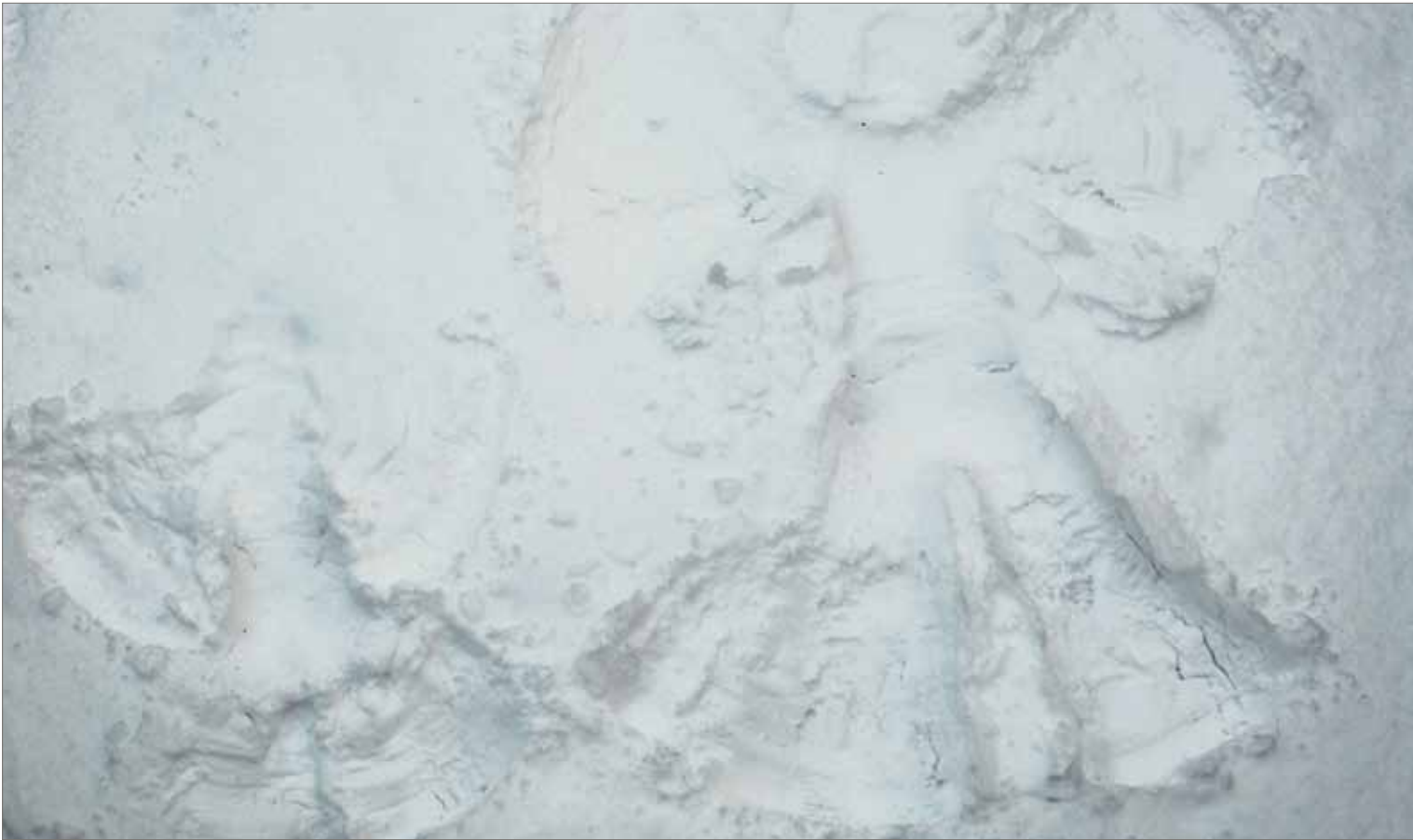
Kouluikäiset:

Kerhot alkavat viikolla 4.
Ilmoittautuu Kokkikerho Hymysuuhun nettissä 5.1–15.2.
Avoim Kuppila (4–6-lk) to klo 14–16. Yliopistonkatu 26B.
Kokkikerho Hymysuu (1–6-lk) to klo 17–18.30 Lahjaharjun kappeli.
Lisätietoja nettisivuilta ja kirs-maria.piiippanen@evl.fi 050 595 3945.

Nuoret:

Katso Keskustan nuorisotyö.

Diakonia:

Vertaistuki on parasta lohtua monelle sururyhmäläiselle. – Kun suru hieman hellittää tulee ajatus, että elämässä on tarkoitusta ja tehtävää, kertoo sururyhmässä käynyt Heli Kokkonen-Kohl.

Paikka jossa voi puhua surusta

JOHANNA NIILES-HAUTANEN teksti

Sururyhmässä on tilaa ilmaista erilaisia surun tunteita ja puhua surusta. Omaisen tai läheisen kuolemasta olisi hyvä olla kulunut 2–6 kuukautta, ei kuitenkaan kahutta vuotta enempää. Ryhmässä on yleensä 4–10 osallistujaa ja kaksi ohjaajaa. Jos sururyhmään ei pääse tai halua, voi ottaa yhteyttä seurakunnan pappiin tai diakonia-työntekijään. He ovat rinnalla kuljijoita surussa myös hautajaisten jälkeen.

Sururyhmässä mustan rinnalle muitakin sävyjä

Sururyhmässä käyneet sanovat vertaistuen olevan parasta lohtua. Kuoleman sijaan nousee ymmärrys, että elämässä on paljon tarkoitusta.

JOHANNA NIILES-HAUTANEN teksti
SAMI SAARENPÄÄ kuva

Eija Hatanpää menetti kolmekymppisen poikansa viime keväänä täysin yllättäen.

– Lapsen kuolema on pahinta, mitä voin kuvitella tapahtuvan. Suru musertaa, se vie pohjan pois koko elämästä. Viikon kuluttua poikani siunaustilaisuudesta oli tyttäreni häät. Ensin haudattiin pikkuväli, sitten vihittiin isosisko.

Tunnemyrsky oli valtava. Hatanpäällä oli tarve käydä koko ajan läpi poikansa kuolemaan ja ikävään liittyviä asioita. Läheisiä hän ei halunnut kuormittaa liikaa, olihan heillä myös oma surunsa. Poikan-

sa siunanneelta papilta hän kuuli sururyhmästä ja lähti mukaan.

Ryhmässä oli mukana eri-ikäisiä ja surun eri vaiheissa olevia ihmisiä. Siellä puhuttiin, kuunneltiin, itkettiin ja välillä jopa naurettiin. Sai olla halutessaan myös hiljaa. Ryhmässä Hatanpää huomasi, että suru muuttaa muotoaan ajan kanssa. Mustan rinnalle alkoi tulla myös muita sävyjä.

Eija Hatanpää rohkaisee surevia hakeutumaan toisten seuraan.

– Älä jää ihan yksin. Monesti sureva haluaa olla rauhassa, käpertyä omaan oloonsa. Etsi kuitenkin joku läheinen, jolle voit avautua.

Hatanpää kehottaa ottamaan yhteyttä seurakunnan pappiin tai diakonia-työntekijään. He eivät ole

vain seremonioita hoitavia virkamiehiä vaan lähimmäisiä, jotka oikeasti haluavat kuunnella ja olla tukena.

– Tämä oli minulle tavallaan yllätys, hyvä sellainen, Hatanpää sanoo.

Sitten kun suru hieman hellittää otetaan ensi järkytyksen jälkeen, kannattaa osallistua sururyhmän tai jonkin muun vertaisryhmän toimintaan.

– Toiset saman kokeneet ymmärtävät sinua ja tunteitasi.

Myös Heli Kokkonen-Kohl sanoo vertaistuen olevan parasta lohtua. Hän menetti tyttärensä, tuoreen vaimon ja pienen lapsen äidin. Äkillinen kuolema pysäytti totaali-

sesti. Hän hakeutui sururyhmään, jonka oli kuullut turvalliseksi paikaksi purkaa oloaan.

– Tiesin, että siellä ei tarvitsisi edes sanoja. En joutuisi pidättelemään kyneleitäni. En miettimään, mitä toinen ajattelee minusta ja surustani. Tiesin, että kaikki ymmärtäisivät. Me ymmärsimme toisiamme.

Vähitellen Kokkonen-Kohl on herännyt huomaamaan, että elämä jatkuu. Ajatus taivaasta on tuonut lohtua. Samoin ymmärrys siitä, että tässä elämässä on vielä paljon tarkoitusta ja tehtävää, läheisiä joita rakastaa.

Hatanpää ja Kokkonen-Kohl tapasivat toisensa ensimmäistä kertaa sururyhmässä. Heidän lapsen-

sa olivat kuollessaan jotakuinkin samanikäisiä, heidät siunattiin samana päivänä ja heidän hautansa ovat sattumalta vierekkäin.

– Olemme käyneet yhdessä haudoilla ja tavanneet muutenkin. Kuolema voi siis myös yhdistää. Meistä on tullut ystäviä.

Sururyhmä läheisensä menettäneille Vanhassa Pappilassa, Vapaudenkatu 26. Keskustelua, jakamista ja yhdessä olemista. Alkaa 4.2.2015 klo 18. Ohjaajina pastori Heidi Watia ja diakonissa Lea Pietiläinen. Ilmoittautumiset ja tiedustelut: Lea 050 5497027 Heidi 050 5978278.

Elämästä

Ihmisen on itse päätettävä ajatella positiivisesti

MARJA LEENA LUUKKONEN teksti ja kuva

Olen **Petteri Stubb**, 52, viiden aikuisen lapsen uusperheenisä ja uunimuurari Leppälahdesta. Kuvanteko pronsista ja kivistä kiinnostaa. Ideoita syntyy toisten töitä katsomalla ja työprosesseista itsestään.

Olen opiskellut kuvantekoa työväenopistossa ja käynyt joitakin kuvanveiston kursseja. Lapsena sain ensimmäiset taide-elämykseni, kun tutkin mummolassa **Gustave Dorén** isoa kuvitettua *Raamattua*. Sen vahvoissa pääpoikki-kuvissa

riitti pienellä pojalla ihmettelemistä.

Tärkein lapsuudenkodin perintö on vanhempieni osoittamat hellät tunteet. Vanhempien tulisi osoittaa kodissaan rakkautta niin, että lapsetkin oppivat mallin.

Nuorena sitä ajatteli epäkohdista, että kyllä asiat korjaantuvat ja ovat joskus paremmin. Nyt olen huomannut, etteivät asiat juuri muutu, ne ovat niin kuin ovat. Vaarana on kyynistyminen, kun huomaa, miten vähän ihminen pystyy vaikuttamaan. Useimmat ratkaisut ovat ihmisessä itses-

sään. Voihan sitä kuvitella, että teet jotakin suurempaa, muutoksen. Jos se mahdollisuus on sisäläsi, voit sen tehdäkin, ellei, ei muutosta tule. Jos riittämättömyyden tunne riivaa, se on pantava sivuun. Ihmisen on itse päätettävä ajatella positiivisesti. Muuten ajautuu negatiivisten ajatusten kehoon.

Omassa elämässäni toteutan ja ilmaisen itseäni käsillä tekemisen kautta. Matkoista unelmoin. Unelmoin myös siitä, että elämä olisi tasaista. Vanhemmiten sitä ymmärtää ajan rajallisuuden. Fyysistä työtä tehdessään ihminen on koko

ajan kuin veitsen terällä. Tiedän, että koko elämä voi muuttua hetkessä, jos vaikkapa terveys pettää. Minun on katsottava mitä suuhuni laitan ja liikuttava säännöllisesti raskaan työni takia. Pyöräilen, hiihdän, luistelen ja käyn uimassa. Pysyäkseen kunnossa melkein kaikki vapaa-aika tulisi käyttää terveydestä huolehtimiseen.

Monet elämän valinnat ovat miltei huomaamattomia. En kadu valintojani, vaikka monet asiat olisi voinut tehdä toisinkin. Olen kiitollinen vaimostani ja kaikista haasteista, joita elämä on antanut ja mahdollisesti vielä antaa.

Petteri Stubb

Koko elämä voi muuttua hetkessä, jos vaikkapa terveys pettää, sanoo Petteri Stubb.